

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2023 • 2024

ΜΑΣΚΑ

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ι Κ Η Ε Κ Δ Ο Σ Η Θ Ο Κ

ΤΕΥΧΟΣ 18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Μαρία Ευσταθίου, Κυριακή Αργυρού, Χριστόδουλος Ανδρέου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Κυριακή Αργυρού, Χριστόδουλος Ανδρέου

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
Δημήτρης Πήσας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΤΗΛΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Μαρίνα Μαλένη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ / ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ
Κατερίνα Τσεβά

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
grafish design (Κατερίνα Τσεβά)

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείο Πλέσας | Κάρδαρη

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2023 • 2024
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΘΟΚ
ΤΕΥΧΟΣ 18 / ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΜΑΣΚΑ

Φωτογραφία: ©Δημήτρης Λούτσιος

Περιεχόμενα

04 ΟΡΝΤΙΝΟ

07 EDITORIAL

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

08 *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας*
του Φρήντριχ Ντύρενματ

10 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Σταύρος Λούρας

12 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Αννίτα Σαντοριναίου

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

16 *Όποιος θέλει να χωρίσει να σπκώσει το χέρι του*
του Γιώργου Καπουτζίδα

18 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Γιάννης Παρασκευόπουλος

ΔΡΑΣΕΙΣ 2023-2024: «ΝΕ@ ΣΕ ΕΡΗΜΟ ΝΗΣΙ!»

20 *Το τέρας έρχεται*, βασισμένο στο ομώνυμο
μυθιστόρημα του Πάτρικ Νες, εμπνευσμένο από
μια πρωτότυπη ιδέα της Σοβόν Ντάουντ,
σε διασκευή των Σάλι Κούκσον και Άνταμ Πεκ,
στηριγμένο στους αυτοσχεδιασμούς
της Original Company

22 Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης

24 «Παράλληλες Δράσεις»
Ελένη Μολέσκα

ΣΚΗΝΗ 018

30 *Ο μολυβένιος στρατιώτης*
του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν
σε διασκευή Άνδρης Θεοδώτου

32 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Λέα Μαλένη

36 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Χρίστος Θεοδώρου

38 **ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ**
Theatre in Palm

44 «Hybrid residency»
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Maryana Kozak

50 **ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΘΟΚ**

54 **ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΘΟΚ**
Spectators in a Ghost City
στο Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας

55 **ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ**

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

του Φρήντριχ Ντύρενματ
Σκηνοθεσία: Νεόφυτος Ταλιώτης
25.11.2023 – 27.1.2024
Παρασκευή 20:00
Σάββατο 20:00
Κυριακή* 18:00

* Εκτός από 24.12.2023 & 31.12.2023

Υπερτιλισμένες παραστάσεις

Λευκωσία
Αγγλικά και τουρκικά
15.12.2023
Ελληνικά
16.12.2023

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του

του Γιώργου Καπουτζίδη
Σκηνοθεσία: Γιάννης Παρασκευόπουλος
6.10.2023 – 30.12.2023

Νοέμβριος
Τετάρτη 20:30
Παρασκευή 20:30
Σάββατο 18:00, 20:30
Κυριακή 18:00, 20:30

Δεκέμβριος*
Παρασκευή 20:30
Σάββατο 18:00, 20:30
Κυριακή 18:00

Πρόσθετες: Κυριακή 10.12.2023, 20:30, Τετάρτη
13.12.2023, 20:30, Πέμπτη 14.12.2023, 20:30

* Εκτός από 22.12.2023 & 24.12.2023

Περιοδεία

Πάφος, Μαρκίδειο Θέατρο
6.12.2023, 20:30

Λάρνακα, Δημοτικό Θέατρο «Γ. Λυκούργος»
20.12.2023, 18:00, 20:30

Λεμεσός, Πατίκειο Δημοτικό Θέατρο
30.12.2023, 18:00, 20:30

Υπερτιλισμένη παράσταση

Λεμεσός
Αγγλικά και τουρκικά
30.12.2023

ΣΚΗΝΗ 018

Ο μολυβένιος στρατιώτης

του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν
σε διασκευή Άνδρης Θεοδότου
Σκηνοθεσία: Λέα Μαλένη
29.10.2023 – 10.3.2024
Κτίριο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα «Εύης Γαβριιλίδης»
Κυριακές* 10:30

* Εκτός από 26.11.2023, 3.12.2023, 10.12.2023 &
17.12.2023

Πρόσθετη παράσταση: Πέμπτη 28.12.2023, 18:00
Και καθημερινές για σχολεία

Περιοδεία

Λεμεσός, Πατίκειο Δημοτικό Θέατρο
4.11.2023, 15:00

Πάφος, Μαρκίδειο Θέατρο
11.11.2023, 15:00

Λάρνακα, Δημοτικό Θέατρο «Γ. Λυκούργος»
2.12.2023, 15:00

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΔΡΑΣΕΙΣ 2023-2024: «Νέ@ σε έρημο νησί»

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Ειρήνη Ανδρέου,
Γιάννης Καραούλης, Ελένη Μολέσκη

Το τέρας έρχεται

Βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Πάτρικ Νες,
εμπνευσμένο από μια πρωτότυπη ιδέα της Σοβόν Ντάουντ,
σε διασκευή των Σάλι Κούκσον και Άνταμ Πεκ,
στηριγμένο στους αυτοσχεδιασμούς της Original Company
Σκηνοθεσία: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης
12.11.2023 – 11.2.2024
Σάββατο 20:30
Κυριακή* 18:00

* Εκτός από 24.12.2023 & 31.12.2023

Πρόσθετες: Παρασκευή 22.12.2023 & 29.12.2023,
20:30

10.12.2023

«Η εφηβική λογοτεχνία στη σκηνή»

Συζήτηση μετά την παράσταση *Το τέρας έρχεται*
Ομιλήτες η συγγραφέας και αναπληρώτρια καθηγήτρια
Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Frederick
Κατερίνα Καρατάσου και ο εκπαιδευτικός και συγγραφέας
Αιμίλιος Σολωμού

4.11.2023 – 9.5.2024

Εργαστήριο «Δημιουργώντας μια παράσταση»

Εμπυκωτές: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης,
Παναγιώτης Τοφή
Σάββατα 15:00-18:00

2-3.12.2023

Διήμερο εργαστήριο για θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς: «Το εφαρμοσμένο θέατρο στην εκπαίδευση»

Εμπυκωτής: Peter Hussey

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Κτίριο ΘΟΚ

1.11.2023, 16:00 - 19:00

Αρχαίο Δράμα στο σχολείο:

Από την πρώτη ανάγνωση μέχρι την παράσταση,
με τη θεατροπαιδαγωγό Θέκλα Καρίττεβλη

8.11.2023, 16:00-19:00

Αριστοφάνης Gen Z

με τον ηθοποιό & σκηνοθέτη Κώστα Σιλβέστρο

15.11.2023, 16:00-19:00

Η σωματικότητα σε συνδυασμό με την εκφορά του λόγου στην τραγωδία του Σοφοκλή *Αντιγόνη*

με τον ηθοποιό και σκηνοθέτη Νεοκλή Νεοκλέους

22.11.2023, 16:00-19:00

Σκηνογραφία και ενδυματολογία στην αρχαία τραγωδία

με τον σκηνογράφο, ενδυματολόγο και εκπαιδευτικό
Σταύρο Αντωνόπουλο

18.11.2023, 10:00-18:00

& 19.11.2023, 10:00-16:00

Διδάσκοντας την αρχαία τραγωδία και κωμωδία μέσα από την εμπειρία των μαθητών/-τριών

με τη θεατρολόγο Τζωρτζίνα Κακουδάκη
Σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, Αθλητισμού
και Νεολαίας και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου
και με τη στήριξη της ευρωπαϊκής πλατφόρμας θεάτρου
Theatre in Palm

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμακάς

Editorial

Αντί επιλόγου*

Εάν τις γλώσσες των ανθρώπων μιλώ και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, έγινα χαλκός που ηχεί ή κύμβαλο που αλαλάζει. Και αν έχω το χάρισμα της προφητείας και κατέχω όλα τα μυστήρια και όλη τη γνώση, κι αν έχω όλη την πίστη, ώστε και όρη να μετακινώ, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. Και αν μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, και αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, ποιο το όφελος;

Η αγάπη μακροθυμεί, είναι γεμάτη καλοσύνη· η αγάπη δεν είναι ζηλότυπη, δεν μεγαλαυχεί, ούτε επιάρεται, δεν ασημονεύει, δεν είναι εγωιστική, δεν είναι ευερέθιστη, δεν θυμάται το κακό, δεν χαίρεται με την αδικία, μετέχει όμως στη χαρά για το ορθό· όλα τα ανέχεται, όλα τα πιστεύει, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει.

Η αγάπη ποτέ δεν θα πάψει να υπάρχει. Τα λόγια των προφητών κάποτε θα στερέψουν, οι γλώσσες θα σιγήσουν· η γνώση θα καταργηθεί. Γιατί γνωρίζουμε σπαράγματα μόνο της αλήθειας, και οι προφητείες μας είναι ατελείς. Όταν όμως έλθει το τέλειο, το μερικό θα παύσει να υπάρχει. Όταν ήμουν μικρό παιδί, μιλούσα σαν μικρό παιδί, σκεπτόμουν σαν μικρό παιδί, συλλογίζόμουν σαν μικρό παιδί. Όταν έγινα άντρας, κατήργησα τους τρόπους του νηπίου. Γιατί τώρα βλέπουμε αμυδρά σαν μέσα σε καθρέφτη· τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο με πρόσωπο. Τώρα η γνώση μου είναι μερική, τότε όμως θα έχω πλήρη γνώση, όπως και ο Θεός ήδη στην εντέλεια με γνωρίζει. Στο τέλος μένουν αυτά τα τρία: η πίστη, η ελπίδα, η αγάπη· και από αυτά το μέγιστο η αγάπη.

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» για όσα έγιναν πράξη.
Γιατί είμαστε το άθροισμά τους.

Σάββας Κυριακίδης
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

*Από την Προς Κορινθίους Επιστολή (Α' 13) του Αποστόλου Παύλου (μετάφραση: Γιώτα Κριστέλη)

Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

του Φρήντριχ Ντύρενματ

από
25 Νοεμβρίου
2023

**Ο ΚΟΣΜΟΣ Μ' ΕΚΑΝΕ ΠΟΡΝΗ,
ΕΓΩ ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΩ ΜΠΟΡΝΤΕΛΟ.**

Σε μια μικρή πόλη κάπου στην Κεντρική Ευρώπη η αναμενόμενη άφιξη της Κναιρ Ζαχανασιάν, η οποία επιστρέφει στον γενέθλιο τόπο της ύστερα από σαράντα πέντε χρόνια απουσίας, δημιουργεί μεγάλη αναταραχή. Η άλλοτε ευημερούσα πόλη τώρα βυθίζεται στην ανέχεια και στο πρόσωπο της πάμπλουτης Κναιρ οι κάτοικοι του Γκύλεν βλέπουν το μοναδικό τους σωτήρα. Η ίδια υπόσχεται να τους προσφέρει απεριόριστο πλούτο, υπό έναν και μόνο όρο: τη δολοφονία, από κάποιο μέλος της κοινότητας, του Άλφρεντ Ιλ, του πρώην εραστή της, που την αρνήθηκε και την εγκατέλειψε με ένα παιδί. Η πρόκληση υποχρεώνει μια ολόκληρη κοινότητα να επιλέξει ανάμεσα στην ηθική και το κέρδος.

Χρησιμοποιώντας δεξιοτεχνικά μια σειρά από θεατρικές τεχνικές, με κυρίαρχες τον εξπρεσιονισμό και την μπρεχική αφήγηση, ο γερμανόφωνος Ελβετός συγγραφέας Φρήντριχ Ντύρενματ γράφει το 1956 μια τραγική κωμωδία για να αναδείξει τις μεγάλες αντιφάσεις της σύγχρονης κοινωνίας και να καταγγείλει την κατάρρευση και τον εξανδραποδισμό της. *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* αποτελεί μια αλληγορία για την ήττα της ηθικής στη μάχη της με το χρήμα και δημιουργεί αναπόφευκτους συνειρμούς με τον κόσμο μας σήμερα.

Ο Νεόφυτος Ταλιώτης επιστρέφει στον ΘΟΚ για να μοιραστεί με το κοινό τη δική του ανάγνωση πάνω σε αυτό το σπουδαίο, διαχρονικό έργο, που παρουσιάζεται για δεύτερη φορά στην κρατική μας σκηνή, μετά την εμβληματική παράσταση του 1988. Στη φεινική παραγωγή συμπράττουν ο σκηνογράφος Άγγελος Αγγελή, ο συνθέτης Μιχάλης Χριστοδουλίδης καθώς και ένα λαμπρό επιτελείο ηθοποιών, με την Αννίτα Σαντοριναίου και τον Σταύρο Λούρα στους δύο κεντρικούς ρόλους.

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας, Σκηνοθεσία: Νεόφυτος Ταλιώτης, Σκηνικά-Κοστούμια: Άγγελος Αγγελή, Μουσική: Μιχάλης Χριστοδουλίδης, Κίνηση: Αλεξία Νικολάου, Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς, Βοηθός σκηνοθέτη: Μάριος Κωνσταντίνου, Βοηθός ενδυματολόγου: Σωσάννα Τομάζου

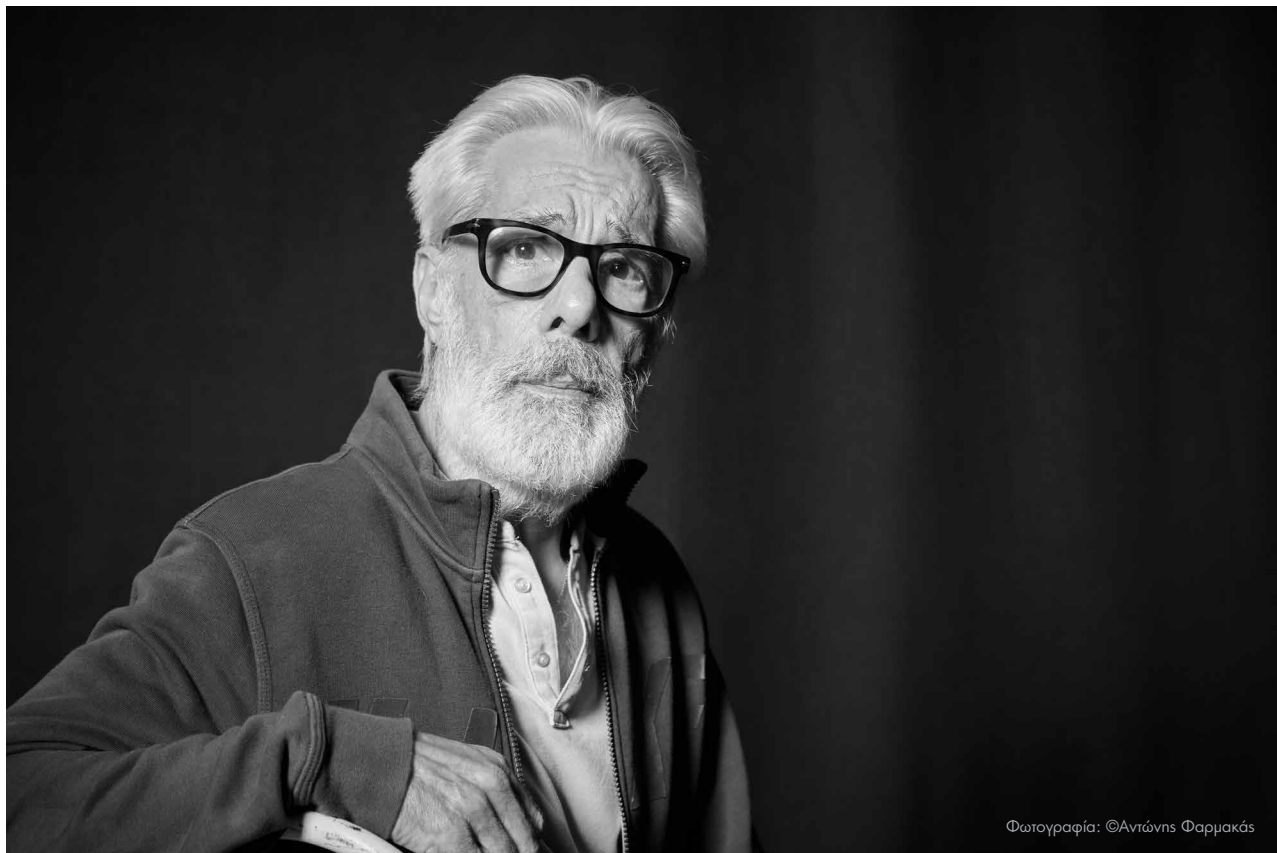
Παίζουν: Βασίλης Βασιλάκης, Θανάσης Γεωργίου, Μιχάλης Καζάκας, Βαλεντίνος Κόκκινος, Παναγιώτης Κυριάκου, Κλείτος Κωμοδίκης, Σταύρος Λούρας, Ντίνος Λύρας, Πάνος Μακρής, Νεοκλής Νεοκλέους, Παναγιώτα Παπαγεωργίου, Αλέξανδρος Παρίσης, Χριστίνα Παπαδοπούλου, Αθηνά Σάββα, Αννίτα Σαντοριναίου

Συμμετέχουν: Αντρέας Τσακκιστός, Ραφαήλ Χριστοδούλου

Παραστάσεις

Λευκωσία: Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα «Εύης Γαβριλίδης» και σε περιοδεία

Ένα υπέροχο έργο στο οποίο οι ηθοποιοί δεν καλούνται να στηρίξουν χαρακτήρες, αλλά να συμβάλουν μέσα από τις ερμηνείες τους στην κοινωνικοπολιτική άποψη που εκφράζει ο συγγραφέας.

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμάκας

Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

Σταύρος Λούρας

Σας έχει ανατεθεί να ερμηνεύσετε έναν σημαντικό χαρακτήρα του παγκόσμιου σύγχρονου ρεπερτορίου, τον Άλφρεντ Ιλ. Ποια είναι εκείνα τα στοιχεία του ρόλου που σας γοητεύουν;

Η απόφαση να αγωνιστεί μόνος μέσα σε ένα απόμερο χωριό όπου το προσωπικό συμφέρον των συγχωριανών του έφτασε να θέτει σε κίνδυνο και να απειλεί την ίδια τη ζωή του. Αφού περάσει το στάδιο του θυμού, του τρόμου, αντιμετωπίζει τη μικρότητα και την απανθρωπιά των συγχωριανών του αλλά και των παραγόντων με μεγαλοσύνη. Νικάει τον φόβο του, και σ' αυτό ακριβώς το σημείο του έργου ο Ιλ μου αρέσει. Γίνεται σοφότερος και ανώτερος άνθρωπος, και έτσι φεύγει από τη ζωή. Όλα αυτά, βέβαια, μέσα από ένα συμβολικό θεατρικό έργο που μας χάρισε ο Ντύρενματ. Ένα υπέροχο έργο στο οποίο οι ηθοποιοί δεν καλούνται να στηρίξουν χαρακτήρες, αλλά να συμβάλουν μέσα από τις ερμηνείες τους στην κοινωνικοπολιτική άποψη που εκφράζει ο συγγραφέας. Με τον Ιλ, η ωριμότητά μου ως ηθοποιού μεγαλώνει, και αυτό με προκαλεί και μου δίνει χαρά. Έχουμε να κάνουμε –ας μου επιτραπεί ο όρος– με ένα έργο-«παρτιτούρα»: τα πάντα μπορούν να ειπωθούν με πολλούς τρόπους, ωστόσο ένας απ' όλους αυτούς τους τρόπους είναι ο πιο εύστοχος.

Ποιος θα μπορούσε να είναι σήμερα ο Άλφρεντ Ιλ;

Για μένα, είναι ο καθένας από εμάς που κάνει ένα σοβαρό λάθος και ζει για το υπόλοιπο της ζωής του με απώτερο σκοπό να προχωρήσει σαν άνθρωπος. Είναι ένας Ιλ.

Μιλήστε μας για την επί σκηνής συνύπαρξή σας με την Αννίτα Σαντοριναίου. Πώς έχουν εξελιχθεί οι ερμηνευτικοί σας κώδικες ύστερα από τόσα χρόνια κοινής πορείας στον ΘΟΚ;

Όλες οι συνεργασίες μου με την Αννίτα είχαν αγκαλιαστεί από το κοινό. Πρώτα πρώτα, η ίδια λατρεύει το θέατρο. Δεν ζει χωρίς αυτό. Διδάσκει θέατρο στην Κύπρο αρκετές δεκαετίες. Έχει προσφέρει τα μέγιστα στο θέατρο της Κύπρου. Ο τρόπος που στηρίζει τους ρόλους της είναι πάντα ένα κάλεσμα για προχωρημένο αποτέλεσμα τόσο επί σκηνής, όσο και εκτός σκηνής. Είναι πάντα κοντά μου και με καθησυχάζει από τις αγωνίες που έχω σε κάθε ρόλο που κάνω, σαν αδελφή – πάντα με αγάπη, πάντα ουσιαστικά.

Τι σπουδαίο έργο! Πόσο σημερινό έργο!

Ας σκεφτούμε τι ζούμε σήμερα.

Διαφθορά, διαπλοκή, συμφέρον, ιδιοτέλεια, ευθυνοφοβία, κουτοπονηριά και υποκρισία, αναισχυντία, εύκολος πλουτισμός, εικονική ευμάρεια, ευτελισμός...

12

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμάκας

Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

Αννίτα Σαντοριναίου

Σας έχει ανατεθεί να ερμηνεύσετε έναν μοναδικό χαρακτήρα του παγκόσμιου σύγχρονου ρεπερτορίου, την Κλαιρ Ζαχανασιάν. Πώς συσχετίζονται οι πράξεις της ηρώιδας με την εποχή μας;

Η Κλαιρ Ζαχανασιάν και η *Επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* έχουν για μένα «υπαρξιακή σημασία», εκτός των άλλων που θα αναφέρουμε πιο κάτω. Μπήκα στον ΘΟΚ 28 χρόνων το 1982 και υπηρετώ το θέατρο στην Κύπρο επί 33 χρόνια. Και σήμερα, το 2023, «επιστρέφω» για τη *Γηραιά κυρία*... Είναι τιμή μεγάλη η ανάθεση αυτού του ρόλου και μια επαγγελματική ολοκλήρωση η προσθήκη αυτού του έργου-ρόλου στο ενεργητικό των ρόλων που υποδύθηκα.

Τι σπουδαίο έργο! Πόσο σημερινό έργο! Ας σκεφτούμε τι ζούμε σήμερα. Ποιες λέξεις και πράξεις βομβαρδίζουν την καθημερινότητά μας. Διαφθορά, διαπλοκή, συμφέρον, ιδιοτέλεια, ευθυνοφοβία, κουτοπονηριά και υποκρισία, αναισχυντία, εύκολος πλουτισμός, εικονική ευμάρεια, ευτελισμός...

Η Κλαιρ Ζαχανασιάν επιστρέφει στη γενέτειρά της, το Γκύλεν, δισεκατομμυριούχος, με σκοπό να αγοράσει (με τον παρά της...) την αξιοπρέπεια που της στέρψαν, τα όνειρα που της τσάκισαν, την αλήθεια της που αμφισβήτησαν, τον έρωτα που εξευτέλισαν, τη μητρότητα που λαιδόρησαν, τη δικαιοσύνη που της αρνήθηκαν, τη ζωή της που τη συνέτριψαν, και, τέλος, να ζητήσει «την κεφαλή επί πίνακι του Άλφρεντ Ιλ». Θα τα αγοράσει ΟΛΑ και θα φύγει ΜΟΝΑΞΙΑΣΜΕΝΗ και ΑΔΕΙΑ με το πτώμα που αγόρασε... Αυτοί που πούλησαν και πουλήθηκαν, αυτοί που εξαγοράστηκαν, θα μείνουν για πάντα «χρεωμένες ζωές» απέναντι στον εαυτό τους και στο μέλλον των παιδιών τους. Ο μόνος που σώζεται, πεθαίνοντας, αφού έχει συνειδητοποιήσει τα πάντα, είναι ο Άλφρεντ Ιλ, που λέει αναχωρώντας στον πάστορα: «Μην προσευχηθείτε για μένα. Προσευχηθείτε για το Γκύλεν». Το ερώτημα που τίθεται, επομένως, είναι όχι πώς συσχετίζονται οι δικές της πράξεις με την εποχή μας, αλλά πόσο και σε ποιο βαθμό συσχετίζονται οι δικές μας πράξεις με τις πράξεις των πολιτών του Γκύλεν στην εποχή μας.

Πρόκειται για έναν πολύ δυναμικό χαρακτήρα. Ποια είναι τα τρωτά της σημεία;

Η Κλαιρ Ζαχανασιάν δεν είναι απλώς ένας δυναμικός χαρακτήρας σε αυτό το αλληγορικό-συμβολικό έργο, αλλά μια δισυπόστατη ΜΟΡΦΗ-ΣΥΜΒΟΛΟ. Η μία υπόστασή της είναι η προδομένη γυναίκα. Η δεύτερη υπόστασή της βρίσκεται σ' αυτό που αντιπροσωπεύει η μορφή αυτή, που δεν είναι άλλο από την εξοντωτική δύναμη του πλούτου. Επιστρέφει στην πολίχνη όπου γεννήθηκε «σαν πόλεμος» και διαλύει τα πάντα. Η προσωπικά προδομένη και κοινωνικά αδικημένη υπόστασή της τη μετατρέπει σε κρεατομηχανή που συνθλίβει την ανθρώπινη συνείδηση, την αξιοπρέπεια, την ηθική. Επιστρέφει σαν ένεση θανάτου και θανατώνει τα πάντα γύρω της. Μπαίνει υποδόρια σαν φαρμάκι και μετατρέπει τους απλούς, ασήμαντους ανθρώπους σε τέρατα. Μολύνει ανεπανόρθωτα τις συνειδήσεις τους και φτιάχνει μια κοινωνία δολοφόνων. Δεν υπάρχει τρωτό σημείο επάνω της στο «ακρωτηριασμένο σαρκίο» της. Άλλωστε και η ίδια λέει: «Τίποτα δεν με σκοτώνει εμένα». Θα υπήρχε τρωτό σημείο επάνω της αν η συνειδησιακή αντίσταση των ανθρώπων ήταν εξίσου δυνατή, ατσάλινη, άτρωτη.

13

Τι συνδέει και τι χωρίζει τους δύο κεντρικούς ήρωες, την Κλαιρ Ζαχανασιάν και τον Άλφρεντ Ιλ; Πώς συνδιαλέγονται με έννοιες όπως η εκδίκηση, η ανθρωπιά και η συγχώρεση;

Δύο νέοι άνθρωποι ερωτεύονται. Αυτή στα 17 της και αυτός στα 20. Εκείνη μένει έγκυος και είναι οικονομικά ανίσχυρη, εκείνος αρνείται την ανάληψη της ευθύνης της πατρότητας, παρουσιάζοντας κατά τη δικαστική διαδικασία δύο ψευδομάρτυρες, και παντρεύεται μίαν άλλη, που του προσφέρει οικονομική ευχέρεια. Μια νεανική ιστορία ενός εφήμερου έρωτα τους έχει συνδέσει.

Από τότε πέρασαν 45 χρόνια. Εκείνος ζέχασε. Εκείνη δεν ζέχασε. Εκείνος έχει πια οικογένεια και δύο παιδιά. Εκείνη έχει κάνει επτά γάμους και έχει διαγράψει το «παιδί-καρπό του έρωτά τους που δεν έζησε». Για εκείνον, είναι μια μακρινή ανάμνηση. Εκείνη δεν συγχώρεσε ποτέ. Ύστερα από 45 χρόνια, λοιπόν, εκείνη επιστρέφει πλούτη αλλά ακρωτηριασμένη, σωματικά και ψυχικά, μιας και δεν επέλεξε να ζήσει τη ζωή που έζησε. Εκείνος έζησε τη ζωή που επέλεξε και είναι πια ένας κακόμοιρος ανθρωπάκος, ψευτάκος, ιδιοτελής, σχεδόν γελοίος, χωρίς ουσιαστική σχέση με τους γύρω του και χωρίς να χαιρεί εκτίμησης ούτε καν από την ίδια του την οικογένεια. Η Κλαιρ έρχεται πίσω για να κλείσει τους λογαριασμούς της μαζί του, πληρώνοντας... Οι πρώην καίνουσες πηγές της έχουν αποκτήσει πλέον τη σκληρή, αδιαπέραστη κρούστα της ωμότητας. Η πληρωμένη εκδίκησή της είναι ένα παγερό πιάτο ανούσιου πια φαγητού. Θα φύγει παίρνοντας μαζί της σε πολυτελές φέρετρο τον θάνατο αυτοπροσώπως.

Ο Άλφρεντ Ιλ θα περάσει από το ψέμα και την ιδιοτέλεια στο κολαστήριο της αγωνίας και του τρόμου του θανάτου, ως τη συνειδητοποίηση των λαθών του και μιας πραγματικότητας απ' την οποία δεν φοβάται πια να αναχωρήσει, έχοντας κερδίσει εκεί, στο χείλος του θανάτου, την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ και τη ΓΝΩΣΗ – όχι του ανθρωπάκου πια, αλλά του Ανθρώπου.

Μιλήστε μας για την επί σκηνής συνύπαρξή σας με τον Σταύρο Λούρα. Πώς έχουν εξελιχθεί οι ερμηνευτικοί σας κώδικες ύστερα από τόσα χρόνια κοινής πορείας στον ΘΟΚ;

Με τον Σταύρο πραγματικά συνυπήρξαμε σκηνικά για πολλά χρόνια στον ΘΟΚ. Και στη μετά ΘΟΚ εποχή ξαναβρεθήκαμε στο Θέατρο Δέντρο με τις *Καρέκλες* του Ιονέσκο.

Ο Σταύρος είναι ένας πολύ ευγενικός, τρυφερός, ευάλωτος συνάδελφος, που τολμώ να πω ότι είχα ανέκαθεν μια σχέση μητρική μαζί του, γιατί ήταν και είναι ένα μικρό παιδί σε κάθε έργο. Ξεκινά κάθε καινούργια δουλειά σαν ένα μωρό που δεν ξέρει να περπατά, και πρέπει να είσαι δίπλα του για να τον στηρίξεις. Δουλεύει λυσσαλέα και ασταμάτητα, πάντα γεμάτος άγχος και ανασφάλεια. Και πάντα στο τέλος θριαμβεύει.

Όσον αφορά τους ερμηνευτικούς μας κώδικες, παρότι ήταν διαφορετικής κατεύθυνσης και διεργασίας, είχαμε και έχουμε πάντα μια σχέση οικογενειακής αγάπης, που έκανε τους βηματισμούς μας να βαδίζουν αγαστά παράλληλοι.

Ο Σταύρος, αν και ηθοποιός με κωμική στόφα, είναι αγέλαστος και ίσως μελαγχολικός, όμως με μια τρέλα ανεξάντηλη, ένας μάστορας του νατουραλισμού, παθιασμένος με τη δουλειά του, και όλα αυτά το κοινό τα αγαπά και τα αξιολογεί ανάλογα.

Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

Η Κλαιρ έρχεται πίσω για να κλείσει τους λογαριασμούς της [...] πληρώνοντας... Η πληρωμένη εκδίκησή της είναι ένα παγερό πιάτο ανούσιου πια φαγητού. Θα φύγει παίρνοντας μαζί της σε πολυτελές φέρετρο τον θάνατο αυτοπροσώπως.

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμάκας

ΘΑ ΉΤΑΝ ΩΡΑΙΟ ΝΑ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΣΕ ΚΑΤΙ.

Φωτογραφία: ©Δημήτρης Λούτσιος

Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του

του Γιώργου Καπουτζίδα

από
6 Οκτωβρίου
2023

Το πρώτο θεατρικό έργο του καταξιωμένου δημιουργού Γιώργου Καπουτζίδα, το οποίο γράφτηκε το 2019 και σημειώνει μέχρι και σήμερα τεράστια επιτυχία στην ελληνική σκηνή, παρουσιάζεται στη Νέα Σκηνή του ΘΟΚ, σε σκηνοθεσία Γιάννη Παρασκευόπουλου.

Ο Γιάννης Παρασκευόπουλος υπηρετεί τον αφοπλιστικά άμεσο λόγο του συγγραφέα, αναδεικνύοντας τη διεισδυτική κοινωνική του ματιά. Μαζί του συμπράττει μια δυναμική ομάδα ηθοποιών, που φωτίζουν όλες τις διαστάσεις των απολαυστικών χαρακτήρων.

Σε ένα διαμέρισμα κάπου στην Αθήνα, μια παρέα τριαντάρηδων ξεδιπλώνει το κουβάρι των μεταξύ τους σχέσεων. Μία απιστία και η επικείμενη διάλυση ενός γάμου –αλλά και η αναβολή ενός άλλου– γίνονται η αφορμή για να εκδηλωθούν για πρώτη φορά συναισθήματα και να βγουν στην επιφάνεια προβλήματα, φόβοι και αγωνίες. Η κατάσταση εκτροχιάζεται. Επιθυμίες ανομολόγητες αποκαλύπτονται και αλήθειες έρχονται στο φως.

Το *Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του* είναι μια κωμωδία που σκιαγραφεί αριστοτεχνικά το σύγχρονο παρόν μας μέσα από αυθεντικές, καθημερινές στιγμές, με πρωταγωνιστές νέους ανθρώπους που πασχίζουν να βρουν τα πατήματά τους σε έναν κόσμο ρευστό, γεμάτο διαψεύσεις και ματαιώσεις. Προικισμένο με άφθονο χιούμορ αλλά και ευθύτητα, τόλμη και ρεαλισμό, το έργο θίγει ζητήματα όπως η δέσμευση, η σεξουαλικότητα, η μοναξιά, η πίστη και η ελευθερία της επιλογής.

Σκηνοθεσία: Γιάννης Παρασκευόπουλος, Σκηνικά-Κοστούμια: Λύδια Μανδρίδου, Μουσική: Μάνος Μυλωνάκης, Επιμέλεια κίνησης: Παναγιώτης Τοφή, Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς, Βοηθός σκηνοθέτης: Χριστόδουλος Ανδρέου

Παίζουν: Ανδρέας Βούλγαρης, Έλενα Ευσταθίου, Παναγιώτης Λάρκου, Άννα Μάγκου, Μαρίνα Μανδρή, Πολυξένη Σάββα, Νίκος Σαμουρίδης, Άγγελος Χατζημικαήλ

Παραστάσεις
Λευκωσία: Νέα Σκηνή
και σε περιοδεία

Η παράσταση συστήνεται για θεατές άνω των 15 ετών.

Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του

Γιάννης Παρασκευόπουλος

Είναι μια κωμωδία καλογραμμένη, με πολύ ωραίους χαρακτήρες, οι καταστάσεις είναι απόλυτα κωμικές, όμως όλοι οι ήρωες του έργου έχουν μια πληγή. Κάτι που τους πονάει.

Τι σας γοήτευσε στο θεατρικό έργο του Γιώργου Καπουτζίδα Όποιος θέλει να χωρίσει να σηκώσει το χέρι του, ώστε να το προτείνετε στον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου;

Ξέρω πως θα φανεί παράξενο, αλλά αυτό που με γοήτευσε είναι η συγκίνηση που κρύβει. Είναι μια κωμωδία καλογραμμένη, με πολύ ωραίους χαρακτήρες, οι καταστάσεις είναι απόλυτα κωμικές, όμως όλοι οι ήρωες του έργου έχουν μια πληγή. Κάτι που τους πονάει. Μέσα από αυτή την πληγή και τη διαχείρισή της προκύπτει το κωμικό στοιχείο. Αυτό μου φαίνεται εντυπωσιακό, με γοητεύει και με προκαλεί να το δουλέψω με τους ηθοποιούς. Επιπλέον, είναι ένα έργο σύγχρονο, ενός Έλληνα συγγραφέα, και άρα μπορεί να μιλήσει στον θεατή τού σήμερα. Ο Γιώργος Καπουτζίδης καταφέρνει, μέσα από μια πολύ ωραία ιστορία, να μιλήσει με τον πιο απλό και ουσιαστικό τρόπο για όλα όσα μας απασχολούν σήμερα και να μας κάνει να γελάσουμε με τα προβλήματά μας.

Ακολουθείτε κάποια συγκεκριμένη μέθοδο στη δουλειά σας για να καθοδηγήσετε τους ηθοποιούς; Δοκιμάσατε κάτι διαφορετικό αυτή τη φορά;

Φυσικά. Σε πολύ μεγάλο βαθμό με απασχολεί ποιος είναι ο «κόσμος» που δημιουργεί ο συγγραφέας των έργων που δουλεύω και ποια είναι τα υλικά που χρησιμοποιεί. Ποια είναι τα δομικά υλικά του κάθε έργου. Κεντρικός άξονας της δουλειάς μου είναι ο συγγραφέας, και εμείς είμαστε το μέσο για να επικοινωνήσει το έργο του με το κοινό. Στη συνέχεια στηρίζομαι απόλυτα στο τι λέγεται και στο πώς είναι γραμμένο το κείμενο. Σε αυτό επιμένω και αυτό δουλεύω αρχικά με τους ηθοποιούς. Όσο πιο πολύ εμπιστευτούμε το κείμενο, τόσο πιο ουσιαστική και αποκαλυπτική θα είναι η ερμηνεία των ρόλων επί σκηνής. Πιστεύω πως σε μεγάλο βαθμό το καταφέραμε.

Ποιος είναι ο κοινός παρονομαστής των χαρακτήρων του έργου και με ποιον τρόπο αναδεικνύεται στην παράσταση;

Ο κοινός παρονομαστής των χαρακτήρων, όπως είπα και πριν, είναι η πληγή τους. Αυτοί οι άνθρωποι είναι εγκλωβισμένοι στις επιλογές τους, στον τρόπο ζωής τους, στα μυστικά τους, μέσα στους φόβους τους. Είναι εγκλωβισμένοι στον εικονικό κόσμο του διαδικτύου. Έρχεται, λοιπόν, μια νύχτα που όλα αυτά έρχονται στην επιφάνεια και κάποιοι από τους ήρωες ελευθερώνονται για πάντα, ενώ κάποιοι άλλοι μένουν πιο μόνοι από πριν.

«Όσο δύσκολα κι αν νιώθεις εκεί έξω, επειδή θα έχεις πει την αλήθεια, δεν θα συγκρίνεται με τη δυστυχία που θα νιώθεις στο ίδιο σου το σπίτι αν ζεις μέσα στα ψέματα». Τι σκέψεις σάς γεννά αυτή η πρόταση του έργου;

Για μένα, αυτή είναι η φράση του έργου και αυτό το ένα που θέλει να πει ο συγγραφέας μας. Η ελευθερία τού να μη φοβάσαι να είσαι ορατός και να έχεις τη δύναμη να σταθείς απέναντι στον εαυτό σου, πρώτα απ' όλα, και μετά μπροστά στον κόσμο που σε περιβάλλει. Αυτό που με συγκινεί σε αυτή τη φράση είναι πως, όσο κι αν αυτό φαίνεται δύσκολο, στην πραγματικότητα είναι αυτό που μπορεί να κάνει τη ζωή σου πιο απλή και αρμονική.

Φωτογραφία: ©Δημήτρης Λούτσιος

**ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΡΙΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ...
ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΑΦΗΝΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ,
ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΧΑΟΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΝ;**

Το τέρας έρχεται

Βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Πάτρικ Νες,
εμπνευσμένο από μια πρωτότυπη ιδέα
της Σοβόν Ντάουντ, σε διασκευή
των Σάλι Κούκσον και Άνταμ Πεκ,
στηριγμένο στους αυτοσχεδιασμούς της Original Company

από
12 Νοεμβρίου
2023

Από τότε που η μητέρα του ξεκίνησε τη θεραπεία, ο δεκατριάχρονος Κόννορ Ο' Μάλλεϋ φοβάται τη νύχτα και τους εφιάλτες της. Σχεδόν κάθε βράδυ, επτά λεπτά μετά τα μεσάνυχτα, τον επισκέπτεται ένα τέρας με τη μορφή ενός ίταμου, ενός αρχαίου δέντρου, για να του διηγηθεί τρεις ιστορίες. Για τον Κόννορ, όμως, ο πραγματικός εφιάλτης εκτυλίσσεται καθημερινά: η μητέρα του δίνει μάχη με τον καρκίνο, η γιαγιά του είναι αρκετά παρεμβατική, ο πατέρας του έχει γίνει ένας ξένος, ενώ ο ίδιος εκφοβίζεται από τους συμμαθητές του. Καθώς χάνεται μέσα στις διηγήσεις του τέρατος, ο Κόννορ συνειδητοποιεί ότι ο πραγματικός του δαίμονας είναι η δική του αλήθεια, μια αλήθεια που βρίσκεται βαθιά μέσα του.

Το τέρας έρχεται είναι μια δυνατή ιστορία που συνδυάζει την απλότητα με το βάθος, την οδύνη με την αισιοδοξία. Μια ιστορία που θέτει καίρια, επιτακτικά ερωτήματα, τόσο από την οπτική του εφήβου όσο και απ' αυτήν του ενήλικα, τα οποία συνδέονται με σημαντικά στάδια της ζωής ενός ανθρώπου. Πρωτίστως καταδεικνύει ότι η εφηβεία είναι από μόνη της μια δύσκολη περίοδος και η απώλεια συνιστά συχνά ένα οριακό βίωμα για να μπορέσει ένας έφηβος να το διαχειριστεί. Χρειάζεται, όμως, κάποιος να τον ακούσει, προκειμένου να κατανοήσει και να αντιμετωπίσει αυτό το συναίσθημα.

Το συγκλονιστικό νεανικό μυθιστόρημα του Αμερικανού συγγραφέα Πάτρικ Νες, το οποίο εκδόθηκε το 2011, διασκευάστηκε για το θέατρο έντεκα χρόνια αργότερα για λογαριασμό του Old Vic Theatre από τους δημιουργούς Σάλι Κούκσον και Άνταμ Πεκ, σε δημιουργική σύμπραξη με τον θίασο. Η Ειρήνη Ανδρέου και ο Γιάννης Καραούλης διαβάζουν με έγνοια το κείμενο για να υλοποιήσουν ένα σκηνικό εγχείρημα που διαπραγματεύεται το πέρασμα από την πραγματικότητα στη φαντασία. Η δημιουργική ομάδα και οι ηθοποιοί φιλοδοξούν να δώσουν φωνή στο ψυχικό τοπίο του νεαρού ήρωα, όπου κατοικούν ο φόβος, ο θυμός, η θλίψη, η απομόνωση, αλλά και η εγγύτητα, η κατανόηση, η αναγνώριση.

Μετάφραση-Δραματοουργία: Ελένη Μολέσκη, Σκηνοθεσία: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης, Σκηνικά-Κοστούμια: Ελένη Ιωάννου, Μουσική σύνθεση-Σχεδιασμός ηχητικού περιβάλλοντος: Λευτέρης Μουμιτζής, Κίνηση: Φωτεινή Περδικάκη-Hamilton Monteiro, Σχεδιασμός βιντεοπροβολών: Άννα Φωτιάδου, Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς

Παίζουν: Στέλιος Ανδρονίκου, Ιάσωνας Ασημακόπουλος, Γιώργος Κυριάκου, Νίκος Μανωλάς, Ιωάννα Παπαμιχαλοπούλου, Αντρέας Πατσιάς, Μέλανη Στέλιου, Άννη Χούρη

Η παράσταση συνοδεύεται από εκπαιδευτικό οδηγό και εικαστική έκθεση με τίτλο «Εικονογραφώντας την παράσταση», με τη συμμετοχή εφήβων καλλιτεχνών και τη συνεργασία των εικαστικών Ελίζας Πιερή, Μαρίας Ιωάννου, Νικολέττας Παπαμιχαήλ και Παντελή Νικολάου.

Παραστάσεις
Λευκωσία: Θέατρο Αποθήκες ΘΟΚ (και για σχολεία)

Το τέρας έρχεται

Ειρήνη Ανδρέου
Γιάννης Καραούλης

Το έργο εκτυλίσσεται, λοιπόν, σε τρεις διαστάσεις: πραγματικότητα, όνειρο και φαντασία.

Η παράσταση *Το τέρας έρχεται* αφηγείται τη συγκινητική ιστορία του δεκατριάχρονου Κόννορ Ο' Μάλλεϊ και του τέρατος που τον επισκέπτεται τα βράδια. Η παράσταση, προσπαθώντας να μείνει πιστή στον μαγικό ρεαλισμό του έργου του Πάτρικ Νες και χρησιμοποιώντας την πετυχημένη θεατρική διασκευή των Σάλι Κούκσον και Άνταμ Πεκ, ισορροπεί διαρκώς ανάμεσα στο φανταστικό και στο πραγματικό.

Από τη μία υπάρχει η καθημερινότητα του Κόννορ, με τη μάχη που δίνει η μητέρα του με τον καρκίνο, με τις ενοχλητικές παρεμβάσεις της γιαγιάς του, την ανύπαρκτη παρουσία του πατέρα του και το bullying που υφίσταται στο σχολείο. Τα βράδια όμως, στους εφιάλτες του, βασανίζεται από τις δικές του σκοτεινές σκέψεις, από τους φόβους του. Και τότε αρχίζει να εμφανίζεται, κάθε νύχτα στις 12:07 ακριβώς, ένα τέρας. Με τη μορφή ενός γέρικου δέντρου –ενός ίταμου ο οποίος στέκει στο νεκροταφείο όπου βλέπει η πίσω αυλή του σπιτιού του–, το τέρας θα περπατήσει, όπως έχει κάνει ξανά στο παρελθόν για ζητήματα ζωής και θανάτου, για να συναντήσει τον Κόννορ και να του αφηγηθεί τρεις ιστορίες. Τρεις ιστορίες ιδιαίτερες, που δεν έχουν ευχάριστο τέλος, δεν έχουν καλούς και κακούς ήρωες, είναι όμως αληθινές. Το τέρας θα ζητήσει από τον Κόννορ μια τέταρτη ιστορία, μια ιστορία δική του και πέρα για πέρα αληθινή.

Η παράσταση, σμίγοντας συνεχώς το φανταστικό με το πραγματικό, μεταμορφώνει αδιάκοπα τον σκηνικό χώρο και τα σώματα των ηθοποιών, ενώ τόσο η μουσική, οι βιντεοπροβολές, όσο και η υποκριτική προσέγγιση των ηθοποιών, αποτυπώνουν εξίσου την πραγματικότητα και τις διεσταλμένες όψεις της. Σε έναν χώρο που «είναι και δεν είναι», όπου τα αντικείμενα μοιάζουν πραγματικά, αλλά είναι και διαστρεβλωμένα, τα κλαδιά και οι ρίζες έχουν κατακλύσει τα πάντα, όπως οι σκέψεις και οι φόβοι έχουν κατακλύσει το μυαλό του νεαρού ήρωα. Τα όρια της φαντασίας και της πραγματικότητας είναι θολά, μεταβάλλονται συνεχώς. Στη διαμόρφωση αυτής της ρευστής σκηνικής πραγματικότητας συμβάλλει και η μείξη σκηνικού και βιντεοπροβολών, που έρχονται να ορίσουν αλλά και να αναιρέσουν χώρους, να ενισχύσουν πότε την πραγματικότητα και πότε το μαγικό, φανταστικό κομμάτι της παράστασης.

Σε αυτό το μεταβαλλόμενο περιβάλλον, σταθερές αναφορές παραμένουν ο Κόννορ και το τέρας. Η ομάδα των ηθοποιών, συνεχώς παρούσα επί σκηνής, πότε σαν ένα σώμα και πότε αναλαμβάνοντας διαφορετικούς ρόλους, κινείται σαν δορυφόρος του Κόννορ, προκειμένου να τον βοηθήσει να πει την ιστορία του, να μοιραστεί τη δική του

αλήθεια. Ο θίασος γίνεται μέρος του δέντρου, κομμάτια του, ενώ άλλες στιγμές μεταφράζει κινησιολογικά την ψυχολογία και τη συναισθηματική κατάσταση του Κόννορ. Ο Κόννορ είναι βαθιά μόνος. Ο κόσμος στροβιλίζεται γύρω του και αυτός παραμένει σχεδόν ακίνητος. Όλοι τον κοιτούν, αλλά κανείς δεν τον βλέπει. Κι αν καλεί το τέρας να τον συνδράμει, είναι κυρίως γι' αυτό: για να τον ακούσει και να τον δει, για να μην είναι πια «αόρατος». Και για να τον βοηθήσει να αποδεχθεί την αλήθεια του, μένοντας μαζί του στα τελευταία βήματα.

Η μουσική και τα ηχοτοπία της παράστασης προκύπτουν επίσης μέσα από το φίλτρο του Κόννορ. Τα όποια ρεαλιστικά ακουστικά στοιχεία είναι «μετακινημένα» και πειραγμένα, σαν να ξεπηδούν μέσα από το κεφάλι του ήρωα, ενώ η μουσική συνοδεύει το συναισθηματικό του ταξίδι, τις αναμνήσεις και τους εφιάλτες του, όπως και τη σχέση του με τον χρόνο, ένα άλλο στοιχείο που έχει ειδικό βάρος στην παράσταση.

Ο χρόνος είναι παντού και υπενθυμίζεται διαρκώς. Το τέρας συνδέει την παρουσία του με τον χρόνο (εμφανίζεται πάντοτε στις 12:07, παρότι μόνο στο τέλος θα καταλάβουμε τον πραγματικό λόγο). Ο χρόνος όμως παρουσιάζει και ένα άλλο ενδιαφέρον: την ίδια στιγμή που δείχνει να μην περνάει, σαν να έχει σταματήσει μέσα στο μυαλό του Κόννορ, το οποίο επαναλαμβάνει διαρκώς τον ίδιο εφιάλτη, στην πραγματικότητα τρέχει αμείλικτα, καλπάζει – όπως η ασθένεια της μητέρας του.

Το έργο εκτυλίσσεται, λοιπόν, σε τρεις διαστάσεις: πραγματικότητα, όνειρο και φαντασία. Μέχρι το τέλος του έργου, οι τρεις κόσμοι θα μπλεχτούν μεταξύ τους, και παρά το γεγονός ότι η θλιβερή πραγματικότητα είναι εκεί, ο Κόννορ θα καταφέρει να βγει στο φως. Μέσα από το ταξίδι του στον κόσμο των ιστοριών, θα είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα και να αποχαιρετήσει τη μητέρα του έτσι όπως θέλει. Θα είναι έτοιμος να συνεχίσει. Γιατί τώρα γνωρίζει πως, όσο φριχτό κι αν είναι αυτό που θα ζήσει, μπορεί να συνεχίσει. Γιατί η ζωή πηγαιίνει μπροστά. Πάντα. Και αυτό είναι από μόνο του παρήγορο και λυτρωτικό.

Φωτογραφία: ©Παναγιώτης Μηνιά

Παράλληλες Δράσεις

Ελένη Μολέσκη

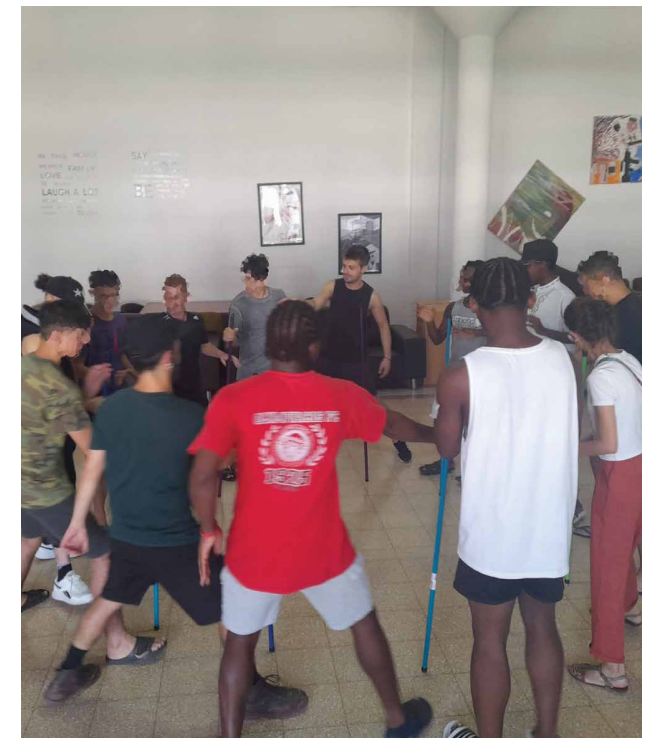
24

Φωτογραφίες: ©volumefilmcy

Οι Δράσεις «Νέ@ σε έρημο νησί» φέτος φέρουν και έναν ενδιαφέροντα υπότιτλο: *Ο κόσμος δικός σου: Ενδυναμώνοντας τους νέους μέσα από τις τέχνες και το θέατρο*. Πρόκειται για τον τίτλο που δώσαμε στη συνεργασία μας με την Εθνική Αρχή Στοιχημάτων, απ' όπου προέκυψε μία διευρυμένη ομπρέλα καλλιτεχνικών εργαστηρίων και δράσεων που θα απευθύνονται σε όλους τους εφήβους, αλλά και σε θεατροπαιδαγωγούς που ασχολούνται με το θέατρο για νέους. Ο άξονας των δράσεων και των εργαστηρίων είναι κοινός, με στόχο να ενδυναμωθεί η δημιουργική φωνή των νέων, να καλλιεργηθεί η δυνατότητά τους να φανταστούν τον εαυτό τους μέσα στην κοινωνία, σε ρόλο ενεργών, δημιουργικών πολιτών, έξω από τα στενά όρια της καθημερινότητας που ενδεχομένως τους περιορίζουν, επινοώντας νέους δρόμους για την προσωπική τους εξέλιξη. Με λίγα λόγια, μέσα από την τέχνη να φανταστούν τον εαυτό τους αλλιώς και να δοκιμάσουν την οπτιμιστική υπόθεση ότι αυτός ο κόσμος μπορεί να αλλάξει. Η μεθοδολογία όλων των εργαστηρίων δίνει έμφαση στην ομαδοσυνεργατική προσέγγιση της μάθησης μέσα από τη δράση και την καλλιτεχνική συνδημιουργία, με τους εισηγητές κάθε σεμιναρίου να λειτουργούν περισσότερο ως συντονιστές και λιγότερο ως παντογνώστες δάσκαλοι. Τα εργαστήρια, επιπλέον, απευθύνονται σε εφήβους από όλα τα κοινωνικά πλαίσια, ώστε να δημιουργηθούν ομάδες όσο το δυνατόν πιο ποικίλες στη σύνθεσή τους, μικρογραφίες μιας σύγχρονης, πολύπλοκης κοινωνίας, μέσα στις οποίες κάθε άτομο βρίσκει τον χώρο να υπάρχει δημιουργικά και να συνεισφέρει με τη δική του μοναδική φωνή.

Ήδη από τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου ξεκινήσαμε με τα πιο ιδιαίτερα εργαστήριά μας, τα οποία ανέλαβε η βασική ομάδα των επιμελητών των Δράσεων (Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης και Ελένη Μολέσκη) και ο σημαντικός καλλιτέχνης της street art Twenty Three (Βασίλης Βασιλείου). Πρόκειται για τα Εργαστήρια Βαλίτσα, στα οποία επισκεπτόμαστε εφήβους σε κλειστές δομές, όπως η δομή φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων αιτητών ασύλου του "Hope For Children" CRC Policy Center στη Λευκωσία και το T.E.N.E. Ψυχιατρικό Κέντρο Ασφαλούς Νοσηλείας Μακάριου Νοσοκομείου. Τα εργαστήρια αυτά θα συνεχιστούν και τον Μάρτιο στη Λάρνακα. Χρησιμοποίησα το επίθετο «ιδιαίτερα» γιατί τα συγκεκριμένα εργαστήρια συνιστούν εμπειρίες που μας μεταβάλλουν, μας μετακινούν. Είναι το ίδιο σημαντικά, συγκινητικά και πολύτιμα τόσο για τους ανήλικους συμμετέχοντες όσο και για τους κοινωνικούς λειτουργούς ή τους γιατρούς των δομών, αλλά και για εμάς τους ίδιους. Όπως λέει και ο υπότιτλος που αναφέραμε στην αρχή, ο κόσμος που δημιουργείται για λίγο στα εργαστήρια αυτά είναι ο δικός μας κόσμος, και αυτός ο κόσμος είναι όμορφος, είναι ελπιδοφόρος.

25

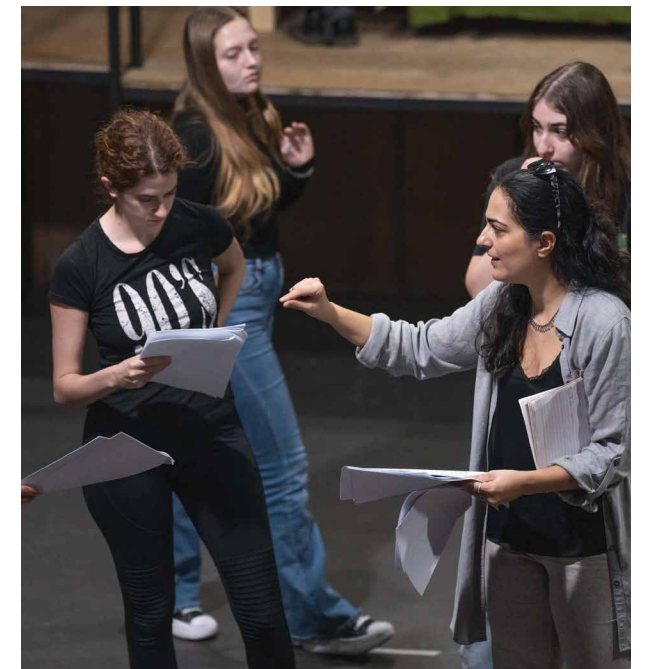
Φωτογραφίες: ©Οι εμπλεκόμενοι των εργαστηρίων

Τη σκυτάλη πήρε πολύ σύντομα ένα από τα πιο πετυχημένα εργαστήριά μας, ένα τριήμερο εργαστήριο γκράφιτι με τίτλο «Το δικό μου αποτύπωμα στον κόσμο», υπό την καθοδήγηση του καλλιτέχνη της street art Twenty Three (Βασίλη Βασιλείου). Μια υπέροχη ομάδα εφήβων, χρησιμοποιώντας την τεχνική στένσιλ, άφησε το δικό της αποτύπωμα στον εξωτερικό χώρο του Θεάτρου Αποθήκες ΘΟΚ και δημιούργησε ένα ομαδικό γκράφιτι εμπνευσμένο από το μήνυμα του νέου κύκλου εργασιών μας. Ήταν ένα πραγματικά δημιουργικό και συναρπαστικό τριήμερο!

Παράλληλες Δράσεις

Συνεχίσαμε με το πρωτοποριακό εργαστήριο θεατρικής δημιουργικής γραφής με τον ανατρεπτικό τίτλο «Οι κανόνες έχουν νόημα μόνο όταν σπάνε». Σε αυτό το εντατικό εργαστήριο, που σχεδιάστηκε από την Ελένη Μολέσκη, δίδαξαν οι Αθηνά Κάσιου, Μαρία Κυριάκου, Αντώνης Γεωργίου και Ελένη Μολέσκη. Ύστερα από 5 εντατικά Σαββατοκύριακα, 11 έφηβοι συγγραφείς γνώρισαν τους βασικούς κανόνες της θεατρικής γραφής, τους ανέτρεψαν και «γέννησαν» κείμενα με φρεσκάδα και ανανεωτική πνοή. Οι συμμετέχοντες, μάλιστα, είχαν τη χαρά να ακούσουν τα πρώτα τους θεατρικά κείμενα από επαγγελματίες ηθοποιούς. Ήταν μια πολύτιμη εμπειρία για όλους μας, μια εμπειρία που μας κινητοποίησε δημιουργικά για το μέλλον. Θα θέλαμε για ακόμα μία φορά να ευχαριστήσουμε για την πολύτιμη βοήθεια και τον ενθουσιασμό τους τους ηθοποιούς Ειρήνη Ανδρέου, Ιάσωνα Ασημακόπουλο, Άννα Γιαγκιώζη, Γιάννη Καραούλη, Μυρτώ Κουγιάλη, Αντρέα Κούτσουμπα, Αντρέα Κουτσόφρα, Γιώργο Κυριάκου, Νίκο Μανωλά, Ιωάννα Παπαμιχαλοπούλου, Αντρέα Πατσιά και Άννη Χούρη.

Δεν θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε τις κινηματογραφικές προβολές για νεανικό κοινό που πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Σουηδίας στη Λευκωσία, το Γαλλικό Ινστιτούτο Κύπρου και το Goethe-Institut Zypern. Το κοινό –στην πλειονότητά του νέοι και νέες– αγάλισσε με ιδιαίτερη θέρμη τις ταινίες, καθώς άγγιξαν ένα ευρύ φάσμα θεματικών που απασχολούν τους εφήβους σήμερα σε όλο τον κόσμο. Μέσα από τη δράση αυτή, οι έφηβοι εξοικειώθηκαν με διαφορετικές κινηματογραφικές φόρμες του ευρωπαϊκού κινηματογράφου και συμμετείχαν με τις δικές τους ιδέες στις συζητήσεις γύρω από θεματικές που θα μπορούσαν να απασχολήσουν το εφηβικό θέατρο σήμερα.

Η επανάληψη του πολύ επιτυχημένου *Rat park* ήταν μονόδρομος για εμάς. Η παράσταση ήταν αποτέλεσμα του θεατρικού εργαστηρίου για εφήβους 14-18 ετών «Δημιουργώντας μια παράσταση», σε σχεδιασμό-εκτέλεση Ειρήνης Ανδρέου και Γιάννη Καραούλη και διδασκαλία κίνησης Παναγιώτη Τοφή. Ακολουθώντας τη μεθοδολογία του θεάτρου της επιπόησης και του θεάτρου-ντοκουμέντο, η ομάδα των εφήβων των Δράσεων δημιούργησε αυτή την παράσταση –κυριολεκτικά από το μηδέν– με θέμα τις εξαρτήσεις. Η παράσταση άγγιξε τις πιο ευαίσθητες χορδές μας και ήταν μία από τις σημαντικές στιγμές των Δράσεών μας. Το εργαστήρι αυτό ξαναρχίζει, αυτή τη φορά με μία νέα ιδέα για την επόμενη παράσταση, που θα παρουσιαστεί τον Μάιο του 2024.

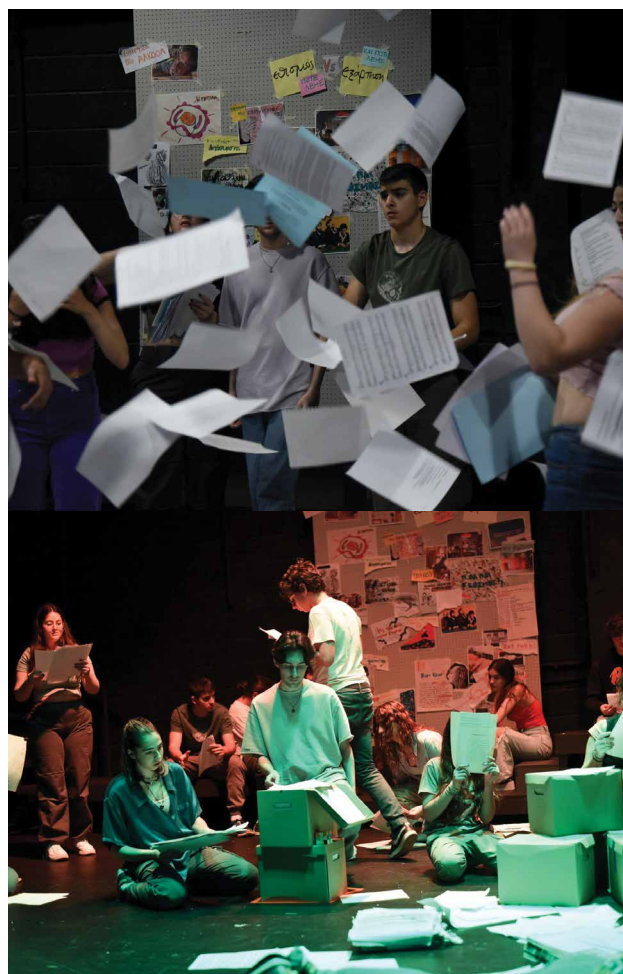
Κλείνουμε αυτή τη σύντομη ανασκόπηση με την έκθεση «Εικονογραφώντας μια παράσταση», σε επιμέλεια της Ελένης Μολέσκη, με την πολύτιμη συνδρομή της Ελένης Ιωάννου και των εικαστικών Παντελή Νικολάου και Μαρίας Καρασιόλη (Ιδιωτική Ελληνική Σχολή Φόρουμ), Ελίζας Πιερή (Εν λευκώ – Σχολή Καλών Τεχνών), Μαρίας Ιωάννου και Νατάσας Χαραλάμπους (Λόγω τέχνης – Εικαστικό εργαστήρι), Νικολέττας Παπαμιχαήλ (Εργαστήρι Έκτορος 18-20) και Μικαέλας Κυθρεώτη-Μκλάπα (OliveMangoStudio – Art Centre). Η έκθεση αυτή φιλοξενεί την εικονογραφική ανταπόκριση 25 εφήβων καλλιτεχνών στο λογοτεχνικό έργο του Πάτρικ Νες *Το τέρας έρχεται*, η θεατρική διδασκαλή του οποίου ανεβαίνει στη σκηνή των Αποθηκών. Οι 25 καλλιτέχνες εντρυφήσαν με ευαισθησία και προσοχή στο έργο, χαρίζοντάς μας μοναδικά έργα.

Τα εργαστήριά μας συνεχίζονται το ίδιο πληθωρικά και δυναμικά, δίνοντας στις αρχές Δεκεμβρίου τη σκυτάλη στον Peter Hussey, καλλιτεχνικό διευθυντή του Crooked House Theatre Company Ireland, συγγραφέα, σκηνοθέτη και θεατρικό εμπυκωτή. Το εργαστήριο απευθύνεται σε καλλιτέχνες που ασχολούνται με το θέατρο για νέους, θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς. Μέσα από τις αρχές και τις τεχνικές του θεάτρου στην εκπαίδευση και του εφαρμοσμένου θεάτρου, οι συμμετέχοντες/-ουσες θα διερευνήσουν σύγχρονες θεατρικές πρακτικές ενδυνάμωσης και ομαδοσυνεργατικής εκπαίδευσης με έμφαση στη μάθηση μέσω της δράσης και της κοινωνικής ενεργοποίησης των νέων ανθρώπων.

Ακολουθούν πολλά ακόμα, γιατί τους υψηλούς στόχους τούς πετυχαίνει κανείς με πολλά μικρά βήματα. Ο Πάτρικ Νες λέει σε μία συνέντευξή του: «Πραγματικά πιστεύω ότι πρέπει πάντα να στοχεύεις στο φεγγάρι. Δεν θα το πετυχαίνεις πάντα, μπορεί όμως να καταφέρεις κάτι ενδιαφέρον όσο το προσπαθείς, οπότε γιατί να μην το κάνεις; Γιατί να είσαι ασφαλής;»

Φωτογραφία: ©volumefilmcy

Φωτογραφίες: ©Χάρης Ιωάννου

Φωτογραφίες: ©Αντώνης Αντωνίου

Ο μολυβένιος στρατιώτης

του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν
σε διασκευή Άνδρης Θεοδότου

από
29 Οκτωβρίου
2023

Ο Ντάνιελ έχει τα γενέθλιά του και ο πατέρας του του κάνει δώρο έξι μολυβένια στρατιωτάκια. Ένα από αυτά τα στρατιωτάκια, όμως, δεν έχει πόδι. Ενώ το αγόρι κοιμάται, τα παιχνίδια του ξυπνούν και ο στρατιώτης με το ένα πόδι γνωρίζει μια χάρτινη μπαλαρίνα – έρωτας με την πρώτη ματιά. Κάπου εκεί, ανάμεσα στα υπόλοιπα παιχνίδια, βρίσκεται και ο αρλεκίνος, που ζηλεύει την αγάπη τους, κι έτσι τα πράγματα δυσκολεύουν. Στρατιώτης και μπαλαρίνα χωρίζονται ξαφνικά, με τον πρώτο να χάνεται στον έξω κόσμο, ακολουθώντας μια διαδρομή γεμάτη περιπέτειες, εμπόδια και απρόβλεπτες εξελίξεις.

Ένα από τα πιο γνωστά παραμύθια του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν ξανασυστήνεται σε μικρούς και μεγάλους θεατές μέσα από τη θεατρική εκδοχή της Άνδρης Θεοδότου. Τη σκηνοθεσία του έργου έχει αναλάβει η Λέα Μαλένη, η οποία, μαζί με έναν θίασο ταλαντούχων ηθοποιών, φιλοδοξεί να μας παρασύρει, με γρήγορες εναλλαγές δράσης, ζωηρή κίνηση, φαντασία και άφθονη μουσική στο επίμονο ταξίδι του μολυβένιου ήρωα προς την αγάπη και την ευτυχία.

Ο μολυβένιος στρατιώτης είναι μια τρυφερή ιστορία, παλιά και αγαπημένη, που έχει περάσει από γενιά σε γενιά χωρίς να χάσει όλα εκείνα τα στοιχεία που την καθιστούν διαχρονική. Ένα έργο που μιλά στην καρδιά και στο μυαλό. Μια θαυμάσια αλληγορία για τον φθόνο, τον σεβασμό, τη διαφορετικότητα, τη δύναμη της θέλησης και την αλληλεγγύη. Για τη δύναμη που μας δίνει η αγάπη, ώστε να ξεπερνάμε τις δοκιμασίες της ζωής.

Σκηνοθεσία: Λέα Μαλένη, Σκηνικά-Κοστούμια: Έλενα Κατούρη, Μουσική-Μουσική διδασκαλία: Χρίστος Θεοδώρου, Χορογραφία-Κίνηση: Ήβη Χατζηβασιλείου, Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς, Ζωγραφική εκτέλεση σκηνικού-Ειδικές κατασκευές: Στέφανος Νεάρχου, Βοηθός σκηνοθέτριας: Ιωάννα Κερανού

Παίζουν: Χάρης Απώνης, Λουκάς Ζήκος, Μικαέλλα Θεοδουλίδου, Μάριαν Κυπριανού, Ανδρέας Λόντου, Μαριλύ Μήλια, Γιάννης Μίνως, Ανδριανή Νεοκλέους, Ανδρέας Παράσχος

Παραστάσεις

Λευκωσία: Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα «Εύης Γαβριλίδης» (και για σχολεία)

Συστήνεται για παιδιά άνω των 5 ετών.

...ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΕΙ ΚΟΚΚΙΝΗ,
ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΗ ΑΓΑΠΗ.

Αυτό που θα δείτε είναι ένα υπέροχο κλασικό παραμύθι, ιδωμένο μέσα από τα μάτια και το παιχνίδι ενός παιδιού.

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμακάς

Ο μολυβένιος στρατιώτης

Λέα Μαλένη

Τι θα δούμε στην παραγωγή της Σκηνής 018 Ο μολυβένιος στρατιώτης; Ποιο είναι εκείνο το στοιχείο που χαρακτηρίζει τη σκηνοθετική σας ματιά σας και πώς το καλλιεργήσατε στις πρόβες;

Αυτό που θα δείτε είναι ένα υπέροχο κλασικό παραμύθι, ιδωμένο μέσα από τα μάτια και το παιχνίδι ενός παιδιού. Φανταστείτε λοιπόν πώς θα 'παιζε ένα παιδί στο δωμάτιό του, φτιάχνοντας το ίδιο τους χάρτινους πύργους, τα δέντρα και τα σπιτάκια του, βάζοντας τα στρατιωτάκια, τους αρκούδους και τα κουκλάκια του να πρωταγωνιστούν στην ιστορία του. Αυτό το στοιχείο –του χειροποίητου σκηνικού κόσμου– γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη που είχα ως παιδί να δημιουργώ με χαρτιά, ψαλίδια και σελοτέιπ τους δικούς μου μικρόκοσμούς, μέσα από τους οποίους ζωντανεύα τελικά τις ιστορίες μου. Αλλά και ο ίδιος ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, πέρα από τη μοναδική του ικανότητα να πλάθει ιστορίες, ως μυθοπλάστης με καλπάζουσα φαντασία, λάτρευε να δημιουργεί χάρτινους κόσμους μέσα από τη χαρτοκοπική, στην οποία επιδίωξαν με μεγάλη επιδεξιότητα.

Στο δικό μας ανέβασμα, το παιδί ζει την ιστορία του μέσα από στο όνειρό του, καθώς το παίρνει ο ύπνος την ώρα που παίζει, ενώ τα παιχνίδια του ζωντανεύουν κατά τη διάρκεια του ονείρου, μαζί με όλα τα γνώριμα πρόσωπα της ζωής του, μέσα από διάφορους ρόλους. Από κει και πέρα, η υπέροχη θεατρική διασκευή της Άνδρης Θεοδότης, με βασικό συστατικό τη μουσική και τις γρήγορες εναλλαγές σκηνών και με τη δράση τοποθετημένη στο Λονδίνο του 1880, μας έδωσε την ευκαιρία να γεννήσουμε μια παράσταση που γαργαλάει τη φαντασία, με χιούμορ, χρώμα και μαγεία, αφού μας ταξιδεύει στον υπέροχο κόσμο των παιδιών μέσα από μια πλειάδα πολύχρωμων, ανάγλυφων θεατρικών χαρακτήρων με έντονα κινησιολογικά στοιχεία, όχι μόνο των παιχνιδιών, αλλά και των ίδιων των ανθρώπων, δίνοντάς μας την ευκαιρία να παρατηρήσουμε απέξω πώς φαινόμενα ως άνθρωποι, αυτή τη φορά στα μάτια των παιχνιδιών.

Μιλήστε μας για τη συνεισφορά των συνεργατών σας σε αυτή την παραγωγή. Ποιο είναι το αποτύπωμά τους;

Παρά το γεγονός ότι, λόγω συνθήκης, κανείς από τους συντελεστές δεν είχε την ευκαιρία να προετοιμαστεί επαρκώς για τη δουλειά αυτή, εξαιτίας της αλλαγής του έργου μερικές μέρες πριν από την έναρξη των δοκιμών, είχαμε όλοι από την αρχή μια ιδιαίτερη χαρά, και αυτό ίσως γιατί κληθήκαμε να δουλέψουμε τελικά σε συνθήκες επινοημένου θεάτρου. Και παρά την αγωνία που γεννά ένα τέτοιο εγχείρημα, ο ενθουσιασμός ηθοποιών και συντελεστών ήταν τόσο μεγάλος, που έκανε τις μέρες να περνούν εξαιρετικά δημιουργικά και ανέλπιστα όμορφα. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα του χάρτινου σκηνικού με τους αμέτρητους πολύχρωμους, φαντασμαγορικούς ήρωες της Έλενας Κατσούρη και την αισθητικά εξαιρετική ζωγραφική εκτέλεση και τις λεπτεπίλεπτες κατασκευές του Στέφανου Νεάρχου, η ξέφρενη αλλά ακριβής κινησιολογία παιχνιδιών, ανθρώπων και ζώων μέσα από τους αυτοσχεδιασμούς της ομάδας και την καθοδήγηση της Ήβης Χατζηβασιλείου, καθώς και η μουσική πανδαισία του Χρίστου Θεοδώρου, και όλα αυτά ντύθηκαν αργότερα με τους παραμυθένιους φωτισμούς του Γεωργίου Κουκουμά. Είναι πάντα σημαντικό να υπάρχει συλλογικότητα και διαθεσιμότητα ανάμεσα στα μέλη μιας ομάδας. Και αυτή τη φορά υπήρξε τόσο ωραία χημεία ανάμεσα σε όλους, που θα έλεγα ότι είχα μια ονειρική ομάδα συνεργατών. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα πάντα «χτίστηκαν» κατά τη διάρκεια των δοκιμών, προέκυψαν μέσα από τους αυτοσχεδιασμούς και διαμορφώθηκαν μέσα στην αίθουσα δοκιμών. Και αυτό ήταν για μένα κάτι πρωτόγνωρο, όχι μόνο σε ό,τι αφορά το σκηνικό, τα κοστούμια και την κινησιολογία, αλλά και σε ό,τι αφορά τη μουσική και τα τραγούδια, κάτι που δεν συμβαίνει σχεδόν ποτέ και το οποίο έγινε με πολύ κέφι, καταφέροντας έτσι να αποτυπώσουμε στο τελικό αποτέλεσμα τον παλμό και την ενέργεια όλων όσων ανακαλύπτονταν κατά τη διαδικασία των δοκιμών μέσα από τους αυτοσχεδιασμούς της ομάδας.

Μπορεί να πει κανείς πως ο μολυβένιος στρατιώτης είναι ένα σύμβολο μαχητή που δεν θέλει να βλάψει κανέναν. Συνδέεται, πιστεύετε, η ιστορία του με τις εξελίξεις γύρω μας; Τι θα λέγατε πως μας μαθαίνει η περιπέτειά του;

Ο μολυβένιος στρατιώτης της ιστορίας μας θα 'λεγε κανείς πως είναι στην ουσία ένα ελαττωματικό παιχνίδι με ένα πόδι, το οποίο βρέθηκε σε ένα κουτί με άλλα πέντε στρατιωτάκια κατά λάθος, αφού κανονικά, αν το έβλεπαν στο εργοστάσιο όπου το δημιούργησαν, θα το είχαν πετάξει. Ακριβώς όμως λόγω της ιδιαιτερότητάς του, το αγόρι που τον αποκτά ως δώρο τον ξεχωρίζει και του δίνει μια ανώτερη θέση στον χώρο των παιχνιδιών του: να φυλάει το δωμάτιο. Το στρατιωτάκι αυτό, μολονότι κουβαλάει όπλο, αφού έτσι είναι φτιαγμένο, δεν δείχνει καθόλου ν' αγαπά τον πόλεμο. Αντίθετα, επιθυμία και προσπάθειά του είναι να λύνει τις διαφορές του ειρηνικά, σε αντίθεση με τον Αρλεκίνο, που συνεχώς τον προκαλεί σε καβγά. Και όχι μόνο αυτό, αλλά στην πορεία θα ανακαλύψει πως, παρότι μολυβένιο, έχει αισθήματα και καρδιά, για τα οποία πέφτει και στη φωτιά προκειμένου να σώσει την αγαπημένη του.

Τώρα, σε σχέση με τις εξελίξεις στη γειτονική Μέση Ανατολή, και παρά το γεγονός ότι οι πολεμικές επιθέσεις ξεκίνησαν κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας μας, χωρίς κανείς να έχει φανταστεί μια τέτοια τραγική εξέλιξη, αυτή η πραγματικότητα, δυστυχώς, αποτελεί πια κομμάτι της ζωής μας, με καθημερινές αναφορές μέσα από τα δελτία ειδήσεων. Σίγουρα, ένα παιδί που ζει στην εποχή μας δεν ζει προστατευμένο μέσα σε κάποια γυάλα – ο πόλεμος δεν είναι κάτι μακριά μας, αλλά δίπλα μας. Και, σίγουρα, ένα παιχνίδι –όπως, εν προκειμένω, ο μολυβένιος στρατιώτης– που φτιάχνεται για να διαιωνίσει την πράξη του πολέμου δεν είναι κάτι αθώο. Η φιλειρηνική στάση, όμως, του ίδιου του παιχνιδιού στο παραμύθι, η ιστορία αγάπης που ξεδιπλώνεται μέσα από αυτό και η ίδια η έκβασή της αφήνουν μια φωτεινή, συγκινητική γεύση και μια αισιοδοξία, παρά το μελαγχολικό τέλος. Η πρόταση του Άντερσεν «το μολύβι να λιώσει επιτέλους στ' όνομα της αγάπης» λέει πολλά, νομίζω, όχι μόνο για το παραμύθι, αλλά και για την ίδια τη ζωή.

Τι προσδοκάτε να αφήσει σε ένα παιδί η παράστασή σας;

Η εποχή των υψηλών τεχνολογικών επιτευγμάτων που διανύουμε, παρά τα αγαθά που μας προσφέρει, είναι, πιστεύω, μια κορεσμένη περίοδος της ανθρωπότητας, που στραγγαλίζει τη δημιουργικότητα και τη φαντασία των ανθρώπων, και ειδικά των παιδιών, αφού ό,τι φανταστήκαμε ή ό,τι θελήσαμε στο παρελθόν μπορούμε πια να το έχουμε πολύ εύκολα μέσα από την εικονική πραγματικότητα, σε ένα άκρως ηλεκτρονικό πεδίο, στερώντας από το μυαλό μας το δικαίωμα να φαντάζεται, να ονειρεύεται και να δημιουργεί, ή ακόμα και να ελπίζει, αφού η ελπίδα ενεργοποιείται όταν το μυαλό και η φαντασία τής δίνουν τροφή ν' ανθήσει. Θα ήθελα πολύ, λοιπόν, μέσα από την παράστασή μας να καταφέρουμε να ενεργοποιήσουμε ξανά τη φαντασία του θεατή, είτε είναι παιδί είτε είναι ενήλικας. Να τον ταξιδέψουμε σε αυτόν τον χειροποίητο, χάρτινο κόσμο. Και να του δώσουμε την ευκαιρία να ονειρευτεί κι αυτός το δικό του όμορφο παραμύθι. Να αναζητήσει ξανά τη φωτεινή όψη της ζωής – όπως ακριβώς και το αγόρι της ιστορίας μας.

Ο μολυβένιος στρατιώτης

Καταφεύγετε στο θέατρο για παιδιά για να πάρετε απαντήσεις τις οποίες δεν βρίσκετε αλλού;

Ποτέ δεν παίρνω απαντήσεις. Εκείνο που με ενδιαφέρει είναι να γεννιούνται νέα ερωτήματα μέσα από όμορφα, συναρπαστικά ταξίδια. Το θέατρο απαιτεί καθαρότητα και ακρίβεια, αλλά και προσήλωση στον στόχο, χωρίς διδακτισμό, χωρίς δογματισμό και χωρίς να κουνάει το δάχτυλο. Και το θέατρο για παιδιά σου δίνει, επιπρόσθετα, μια μοναδική ευκαιρία να πετάξεις ξανά ελεύθερα, απενοχοποιημένα, με καθαρή ματιά, ανάλαφρα και ανέμελα σαν παιδί, θυμίζοντάς σου ξανά την αθωότητα των παιδικών χρόνων. Και ποτέ μόνος. Αλλά συλλογικά, ως ομάδα. Και αυτό το αίσθημα της χαράς τού να μοιράζεσαι είναι το ωραιότερο και το πολυτιμότερο απ' όλα – όχι μόνο στο θέατρο, αλλά και στην ίδια τη ζωή.

Φωτογραφία: ©Αντώνης Φαρμακιάς

Ο μολυβένιος στρατιώτης

Χρίστος Θεοδώρου

Τα παιδιά εισπράττουν τα πάντα, καταλαβαίνουν πότε κάτι είναι κατασκευασμένο και πότε είναι αληθινό, και οφείλουμε να τους προσφέρουμε μουσική υψηλού επιπέδου, χωρίς καμία έκπτωση.

Πώς αποτυπώνεται μουσικά Ο μολυβένιος στρατιώτης;

Τα τραγούδια και οι μουσικές του *Μολυβένιου στρατιώτη* περιέχουν στοιχεία και αναφορές από μιούζικαλ, κινηματογραφικά και θεατρικά, από τις μουσικές των ταινιών του Tim Burton. Το παραμύθι, σαν σημείο αναφοράς, είναι πολύ έντονο στη μουσική και στη μελοποίηση των στίχων της Άνδρας Θεοδότου, αλλά και στις καθαρά μουσικές επενδύσεις των σκηνών. Το κινηματογραφικό στοιχείο στη μουσική είναι επίσης πολύ έντονο, καθώς και οι παραπομπές στα κινούμενα σχέδια, όσον αφορά την περιγραφή της δράσης. Υπάρχει, ασφαλώς, και το προσωπικό μου ύφος, που έχει να κάνει με την έντονη παρουσία της μελωδίας και την ανάδειξη του κειμένου σε κάθε τραγούδι.

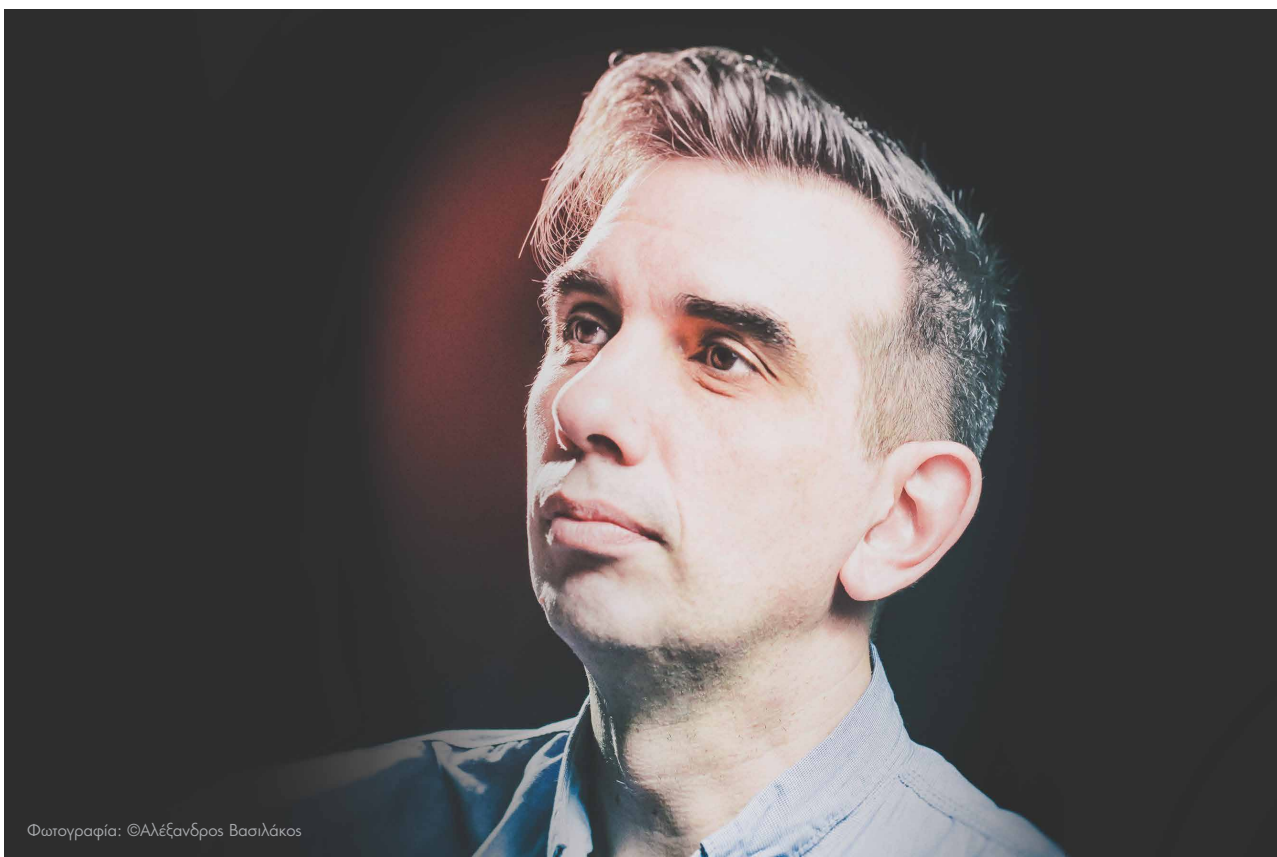
Έχετε επενδύσει μουσικά και άλλες παραγωγές θεάτρου για παιδιά. Ο τρόπος με τον οποίο προσεγγίζετε κάθε φορά ένα έργο αλλάζει όταν απευθύνεται κατ' αρχήν σε ανήλικο κοινό; Και, αν ναι, ποιες είναι οι ιδιαιτερότητες;
Καθόλου δεν αλλάζει ο τρόπος προσέγγισης, ίσα ίσα που, όταν γράφεις για τα παιδιά, οφείλεις να είσαι εντελώς ειλικρινής και να προσφέρεις το καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα. Τα παιδιά εισπράττουν τα πάντα, καταλαβαίνουν πότε κάτι είναι κατασκευασμένο και πότε είναι αληθινό, και οφείλουμε να τους προσφέρουμε μουσική υψηλού επιπέδου, χωρίς καμία έκπτωση. Επίσης, επειδή ό,τι εισπράττουν πλάθει την αισθητική τους, η ευθύνη μας είναι ακόμα μεγαλύτερη όσον αφορά την ποιότητα.

Τι είναι αυτό που σας κάνει εντύπωση κάθε φορά που διαβάζετε μία ιστορία του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν ή ένα κλασικό παραμύθι; Πώς σας ενεργοποιεί;

Υπάρχει υψηλή συγκίνηση σε αυτά τα κλασικά παραμύθια, γι' αυτό άλλωστε και έχουν μείνει μέσα στον χρόνο για πάντα νέα. Η συγκίνηση αυτή είναι έντονη από την αρχή μέχρι το τέλος. Υπάρχει μια κορύφωση στην αφήγηση και μια δραματουργία που αγγίζει όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως ηλικίας. Αυτή ακριβώς η υψηλή συγκίνηση είναι το συστατικό στοιχείο που με ενεργοποιεί, με αγγίζει και με κινητοποιεί να γράψω τη μουσική.

Τι κρατάτε από τη δεύτερη συνεργασία σας με τη σκηνοθέτρια Λέα Μαλένη;

Η Λέα Μαλένη είναι μια εξαιρετική σκηνοθέτις και συνεργάτις, και πλέον τη θεωρώ αγαπημένη μου φίλη. Φέρει ακριβώς τι θέλει, ασχολείται πολύ με τις λεπτομέρειες –πράγμα πολύ σημαντικό για την αρτιότητα του όλου–, και το όραμά της είναι πολύ συγκεκριμένο κάθε φορά. Επίσης, έχει εξαιρετική μουσική αντίληψη και μουσική γνώση, πράγμα καίριο και μεγάλης σημασίας για τη συνεργασία όσον αφορά τη μουσική. Την ευχαριστώ θερμά για τη συνεργασία, την αγάπη και την εμπιστοσύνη.

Φωτογραφία: ©Αλέξανδρος Βασιλάκος

Η πλατφόρμα που θέλει τους ανερχόμενους καλλιτέχνες να νιώσουν πως το θέατρο είναι στο χέρι τους.

Irish festival

38

1st Year of Theatre in Palm

Starting with basics, moving into detail

Theatre Academy - Lisbon

- Part of annual JÀ Fest 11-13 April 2023
- Workshops: puppetry, set design, movement, funding opportunities
- 30 live participants + 24 online

NEXT: Intercult (wk 31)

Με στόχο να στηρίξει και να δημιουργήσει δομές για να βοηθηθούν οι ανερχόμενοι καλλιτέχνες, η πλατφόρμα Theatre in Palm, με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεχίζει τις δράσεις της στις δώδεκα συμμετέχουσες χώρες (Φινλανδία, Σουηδία, Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Κύπρος, Ιρλανδία).

Πρόσφατα οι εταίροι είχαν τη δεύτερη ετήσια συντονιστική τους συνάντηση στο Reggio Emilia, στη βόρεια Ιταλία, με φιλοξενούντα οργανισμό το E35 Foundation.

Η διήμερη συνάντηση ήταν απόδειξη του πάθους και της αφοσίωσης όσων εργάζονταν στο έργο. Αποκάλυψε μια συλλογική δέσμευση για την υποστήριξη των ανερχόμενων καλλιτεχνών, την καλλιέργεια της δημιουργικότητας, τη δημιουργία δικτύων και την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η καλλιτεχνική κοινότητα. Καθώς η πλατφόρμα εξελίσσεται, θα πρέπει να λειτουργεί ως οδηγός για τους ανερχόμενους καλλιτέχνες του θεάτρου, προσφέροντάς τους την ευκαιρία να προσβλέπουν σε έναν ορίζοντα γεμάτο ευκαιρίες, σαν ένα παράθυρο με θέα τη θάλασσα, όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά, βοηθώντας τους να περιηγηθούν στα νερά της καλλιτεχνικής έκφρασης με αταλάντευτη υποστήριξη και αφοσίωση.

Η ομάδα των εταίρων αξιοποίησε κάθε λεπτό της παρουσίας τους στο Reggio Emilia, χάρη στην άψογη διοργάνωση του E35, ξεκαθαρίζοντας τις διαδικαστικές λεπτομέρειες της εργασίας που πρέπει να παραδοθεί, αλλά και σχεδιάζοντας τις μελλοντικές διοργανώσεις, ανάμεσα στις οποίες και ένα φεστιβάλ που θα γίνει στην Κύπρο το 2025.

39

Τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου εκπροσώπησε η Μαρίνα Μαλένη, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης, που διευθύνει το έργο από πλευράς ΘΟΚ.

Στο πλαίσιο της ίδιας πλατφόρμας, την Κύπρο εκπροσώπησαν στο Φεστιβάλ Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Τεχνών στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας ο Πέτρος Κουρτελλάρης, ανερχόμενος καλλιτέχνης, σκηνογράφος με έδρα το Λονδίνο, λήπτης του τιμητικού Lindbury Prize, και η Μαρίνα Μαλένη, επιμελήτρια της εθνικής συμμετοχής της Κύπρου στην Κουαντριενάλε Πράγας 2023, που κέρδισε το Golden Triga, το τιμητικότερο βραβείο της παγκόσμιας έκθεσης σχεδιασμού θεάτρου και χώρου.

Στο Δουβλίνο, στο Rumpthouse, έναν νέο χώρο τέχνης στις αποβάθρες του λιμανιού, το κοινό και οι συμμετέχοντες στο φεστιβάλ είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν διάφορες δράσεις με κοινό άξονα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις τέχνες. Ανάμεσα σε άλλα, παρουσιάστηκε μια θεατρική παράσταση με θέμα την τραγική ιστορία της χορεύτριας κόρης του ποιητή James Joyce, έργο που γράφτηκε από τον νεαρό συγγραφέα Féilim Ó Brádaigh, έναν από τους ανερχόμενους καλλιτέχνες που μετείχαν στη δράση «Go and See» του προγράμματος Theatre in Palm στη Λευκωσία και στον ΘΟΚ τον Φεβρουάριο του 2023.

Παράλληλα, παρουσιάστηκαν δύο εξαιρετικοί θεατρικοί μονόλογοι από ανερχόμενους καλλιτέχνες από Φινλανδία και Ιταλία, μια παράσταση σύγχρονου χορού από την Ισπανία, παρουσιάσεις για τις τελευταίες εξελίξεις στη χρήση της τεχνολογίας στον χώρο του χορού από τη Σουηδία, παρουσίαση για το «σπιτικό θέατρο» (*homemade culture*) από τη Ρουμανία, καθώς και μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα διεθνής συζήτηση που συνδιοργανώθηκε από τη Διεθνή Αμνηστία και το ιρλανδέζικο PEN, με τίτλο: «Τα ανθρώπινα δικαιώματα υπό απειλή: Οι τέχνες αποκρίνονται». Από πλευράς ΘΟΚ, έγινε παρουσίαση με οπτικό υλικό της συμμετοχής μας στην Κουαντριενάλε Πράγας με το έργο *Spectators in a Ghost City*, εφόσον το θέμα της και ο στόχος της είναι άμεσα συνυφασμένα με το δίδυμο τεχνών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που είναι η κεντρική θεματική του φεστιβάλ.

Η επίσκεψη ήταν επίσης ιδιαίτερα χρήσιμη, καθότι στις υποχρεώσεις του ΘΟΚ που απορρέουν από το Theatre in Palm είναι η διοργάνωση ενός αντίστοιχου φεστιβάλ θεάτρου το 2025 στην Κύπρο.

Στη συνέχεια, από τις 6 έως τις 17 Νοεμβρίου 2023, δέκα ανερχόμενοι καλλιτέχνες από την Κύπρο έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε ένα hybrid residency στο οποίο μετέχουν και οι δώδεκα χώρες του προγράμματος (Φινλανδία, Σουηδία, Ελλάδα, Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ολλανδία, Βέλγιο, Ιταλία, Ιρλανδία), μοιρασμένες ανά τρεις. Οι Κύπριοι καλλιτέχνες θα έχουν την ευκαιρία να δουλέψουν την πρώτη εβδομάδα ως ομάδα, διαδικτυακά, με τους μέντορες από τις άλλες δύο χώρες και θα ταξιδέψουν ανά πέντε σε Ρουμανία και Βουλγαρία, για να δουλέψουν με φυσική παρουσία εκεί με τους μέντορες των δύο χωρών. Αντίστοιχα, πέντε καλλιτέχνες από Ρουμανία και πέντε από Βουλγαρία θα ταξιδέψουν στην Κύπρο, για να δουλέψουν με τη Mariyana Kozak (Erasmus scholar από την Πράγα), τη μέντορα που έχει οριστεί από το Πρόγραμμα.

Οι καλλιτέχνες:

Mentor
Maryana Kozak
Performer, PhD student, Pedagog

Artist introduction for Hybrid Residency

CYPRUS

Ifigenia Avraam
Scenographer, actress

Rafaella Neophytou
Actress

Dione Gaist
Acting student, singer

Chrisanthi Livadioti
Actress

Sofia Ioannou
Actress, musician, educator

George Lizos
Actor

Anna Kalvari
Dramaturg

Maria Papageorgiou
Dancer

Kyriakos Kosta
Composer, pianist, educator

Marianna Savva
Acting Student, singer

Theatre in Palm

Artist introduction for Hybrid Residency

ROMANIA

Dan Boldea
Actor, performer

Dana Mihordea
Musicologist, lyrical artist

Xenia Botea
Visual artist

Eszter Zrinyfalvi
Dramaturg, puppeteer, theater director

Andreea Lupescu
Creative workshops, journalist, PR, musician

Artist introduction for Hybrid Residency

BULGARIA

Neda Aleksov
Actress

Kaiden Myers
Actor

Anastasia Dimitrova
Actress

Georgi Petkov
Actor

Aprajita Jarayam
Actress

Η πιο βασική παράμετρος θα έλεγα ότι είναι να διδάσκω την υποκριτική και τις τέχνες με μια ολιστική προσέγγιση, ενθαρρύνοντας τους νέους ηθοποιούς να γνωρίσουν τον εαυτό τους, προτού προσπαθήσουν να ενσαρκώσουν άλλους χαρακτήρες.

Φωτογραφία: ©Jan Hromadko

Η Maryana Kozak, ηθοποιός, διδακτορική φοιτήτρια και παιδαγωγός, είναι η μέντορας του προγράμματος «Hybrid Residency» της ευρωπαϊκής πλατφόρμας Theatre in Palm, το οποίο πραγματοποιείται από τις 6 έως τις 17 Νοεμβρίου 2023. Ο ΘΟΚ συνεργάζεται μαζί της, έχοντας τη στήριξη του ευρωπαϊκού προγράμματος Erasmus.

Theatre in Palm Hybrid Residency

Maryana Kozak

Αγαπητή Maryana, πες μας λίγα λόγια για σένα.

Αυτή ήταν πάντα μία δύσκολη ερώτηση για μένα, αλλά θα προσπαθήσω να την απαντήσω. Γεννήθηκα στην Ουκρανία και στα οχτώ μου μετακόμισα με την οικογένειά μου στην Τσεχία. Μετά το λύκειο σπούδασα πολιτικές επιστήμες. Στη συνέχεια, όταν ένιωσα αρκετά σίγουρη και προετοιμασμένη, πέρασα από οντισιόν για την Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών της Πράγας (DAMU) στο Τμήμα Συγγραφικής Υποκριτικής (Authoring Acting), όπου και έγινα δεκτή. Θα είμαι για πάντα ευγνώμων στο τμήμα μου, στους καθηγητές και στους συμφοιτητές-συναδέλφους μου, καθώς δεν άλλαξαν μόνο την πορεία της καλλιτεχνικής μου ζωής, αλλά επαναδιαμόρφωσαν τον τότε μεπερδεμένο, αβέβαιο και απροσδιόριστο εαυτό μου. Αυτή τη στιγμή συνεχίζω στο τέταρτο έτος των σπουδών μου στο ίδιο τμήμα, ως διδακτορική φοιτήτρια, όπου μεγάλο μέρος των καθηκόντων μου περιλαμβάνουν τη διδασκαλία και την καθοδήγηση των φοιτητών μας, κάτι που ειλικρινά απολαμβάνω πολύ.

Πέρα από τις σπουδές μου, είχα την ευκαιρία να μάθω και να εργαστώ ως βοηθός παραγωγής και βοηθός σκηνοθετών και ηθοποιών σε κινηματογραφικά πλατό και γυρίσματα διαφημιστικών, καθώς και ως βοηθός υπεύθυνου διανομής ρόλων σε πρακτορείο και υπεύθυνη διαχείρισης χώρων σε φεστιβάλ.

Θα ήταν παράλειψή μου να μην αναφερθώ στο σημαντικό μάθημα της Παράλληλης Απασχόλησης, χάρη στο οποίο έμαθα πολλά γύρω από την εργασιακή ηθική και την επικοινωνία. Για παράδειγμα, η εμπειρία που αποκόμισα όταν απασχολήθηκα ως υπεύθυνη πρωινού μπουφέ σε ένα ξενοδοχείο πέντε αστέρων αποτέλεσε μια σημαντική εκπαιδευτική διαδικασία όσον αφορά το κομμάτι των επικοινωνιακών δεξιοτήτων και της λήψης αποφάσεων – δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο βίαιοι μπορεί να γίνουν κάποιοι άνθρωποι στις διακοπές τους στις εφτά το πρωί, αν δεν καθίσουν στο σωστό τραπέζι, με τη σωστή θέα, για να πάρουν το πρωινό τους.

Βρίσκεσαι στον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου στο πλαίσιο της υποτροφίας Erasmus+, έχοντας την ευκαιρία να μάθεις, αλλά και να μοιραστείς τις γνώσεις και τις πρακτικές σου με άλλους ανθρώπους, και μάλιστα μέσα από διαφορετικά πόστα. Γιατί επέλεξες την Κύπρο;

Τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο έχω την ανάγκη να πηγαίνω διακοπές μόνη μου. Και τουλάχιστον μία φορά κάθε πέντε χρόνια πρέπει να φεύγω από την Τσεχία και να αλλάζω περιβάλλον και παραστάσεις. Αυτό διευρύνει τους ορίζοντές μου και εμπλουτίζει την αντίληψή μου.

Την περίοδο που εργαζόμουν στο αγαπημένο μου φεστιβάλ, την Κουαντριενάλε Πράγας, το 2019, γνώρισα μια ομάδα από την Κύπρο και την υπέροχη Μαρίνα Μαλένη, με την οποία κρατήσαμε επαφή. Όταν άρχισα να σκέφτομαι «Πού θα ταξιδέψω φέτος για την πρακτική μου άσκηση;», σκέφτηκα να επικοινωνήσω με τη Μαρίνα και να ζητήσω τη συμβουλή της. Κάναμε μια πολύ ζεστή κουβέντα, όπου συζητήσαμε αρκετές ιδέες σχετικά με την προοπτική να έρθω και να κάνω την άσκησή μου εδώ.

Ύστερα από αυτή τη συζήτηση, κατέληξα στην απόφασή μου – δεν χρειάστηκε καν να συμπληρώσω τη στήλη ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ στην αίτησή μου. «Είτε θα πάω στην Κύπρο είτε θα περάσω το φθινόπωρο στη βροχερή Πράγα, μελετώντας», είπα από μέσα μου. Το πανεπιστήμιό μου άλλωστε είναι πολύ υποστηρικτικό όσον αφορά τις διεθνείς ανταλλαγές και τη συνεργασία μεταξύ φορέων, και αυτός είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο το εκτιμώ τόσο πολύ.

Οι δραστηριότητές σου εδώ περιλαμβάνουν και μία συνεργασία ανάμεσα στον ΘΟΚ και στη Δραματική Σχολή «Βλαδίμηρος Καυκαρίδης», η οποία αφορά την υλοποίηση μιας σειράς εργαστηρίων που εισάγουν τους σπουδαστές στις μεθόδους της Διαλογικής Υποκριτικής (*Dialogical Acting*) και της Υποκριτικής Προπαιδείας, στο πλαίσιο της Συγγραφικής Υποκριτικής. Μπορείς να μας εξηγήσεις τις βασικές παραμέτρους αυτών των μεθόδων;

Η πιο βασική παράμετρος θα έλεγα ότι είναι να διδάσκω την υποκριτική και τις τέχνες με μια ολιστική προσέγγιση, ενθαρρύνοντας τους νέους ηθοποιούς να γνωρίσουν τον εαυτό τους, προτού προσπαθήσουν να ενσαρκώσουν άλλους χαρακτήρες. Δεν είναι μια εύκολη διαδικασία. Και σίγουρα δεν είναι πάντα ομαλή.

Στο τμήμα μας οι σπουδαστές σκέφτονται ως άτομα και όχι ως ένα σύνολο ηθοποιών που πρέπει από κοινού να δημιουργήσουν στο τέλος μια θεατρική παράσταση. Μελετάμε τους τομείς του λόγου, της φωνής, της κίνησης, της συγγραφικής υποκριτικής, της δραματουργίας (όχι της δημιουργικής γραφής), αλλά και της διαλογικής υποκριτικής, αυτού του απίστευτα συναρπαστικού κλάδου. Κατά τη διάρκεια του τριετούς προπτυχιακού και του διετούς μεταπτυχιακού προγράμματος, οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να γίνουν πιο αυθεντικοί και συνειδητοποιημένοι συγγραφείς-ερμηνευτές, να καταλάβουν τι χρειάζονται ως καλλιτέχνες, αλλά και να συνειδητοποιήσουν πόσο σημαντική είναι η δουλειά με τον εαυτό μας σε καθημερινή βάση.

Τι συμβουλές θα έδινες σε όσους/-ες επιθυμούν να ξεκινήσουν να δουλεύουν πάνω σε ένα θεατρικό έργο; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη άσκηση που προτείνεις για την έναρξη της διαδικασίας των προβών;

Πιστεύω ότι όλα ξεκινούν με μια ιδέα, με μια ιστορία που βρίσκεται στο μυαλό μας και στην οποία επιστρέφουμε ξανά και ξανά. Θα τους έλεγα λοιπόν το εξής: Χωνέψτε αυτή την ιδέα και έπειτα αφήστε την στο χαρτί. Αν δεν μπορείτε να γράψετε σε χαρτί, κάντε το στον υπολογιστή σας. Αν δυσκολεύεστε να τη σχηματίσετε σε προτάσεις, γράψτε αποσπασματικά, λέξεις ή φράσεις. Αν δυσκολεύεστε να τη γράψετε, τότε καταγράψτε την στο κινητό σας τηλέφωνο. Αν δεν το κάνετε, θα παραμείνει στο μυαλό σας σαν μια θολή, αδιαμόρφωτη ιδέα. Και αυτό είναι κάτι που εφαρμόζω χάρη στα μαθήματα συγγραφής. Γιατί είναι άλλο πράγμα να σκέφτεσαι κάτι, να το κρατάς στο μυαλό σου, και άλλο πράγμα να το λες δυνατά, να το μοιράζεσαι. Αυτό το κάτι γίνεται αναπόφευκτα κάτι άλλο, και όταν το καταγράφεις, αλλάζει πάλι. Και κάπως έτσι εξελίσσεται.

Επίσης, αν έχετε την ευκαιρία να μιλήσετε γι' αυτή την ιστορία, να την παρουσιάσετε ή να τη διαβάσετε σε ανθρώπους που ενδιαφέρονται (δεν έχει σημασία αν είναι καλλιτέχνες ή όχι), τότε εκμεταλλευτείτε την. Μέσα από αυτόν τον διάλογο με τους ανθρώπους (το πρώτο σας κοινό), η ιδέα σας αποκαλύπτεται και αρχίζει να παίρνει απροσδόκτες μορφές. Να ένα προσωπικό παράδειγμα: Θυμάμαι να διαβάζω ένα κείμενό μου στο μάθημα, μια σύντομη δραματική ιστορία, ωστόσο η αντίδραση του κοινού με βοήθησε να καταλάβω ότι αυτό που έγραψα ήταν στην πραγματικότητα μια καλή κωμωδία. Απλώς δεν το είχα συνειδητοποιήσει. Δεν υπήρχε λόγος να θυμώσω ή να πάω κόντρα σε αυτό, το αντίθετο μάλιστα: διαμόρφωσα το κείμενο και το έκανα ένα σύντομο σενάριο για το οποίο είμαι πολύ περήφανη μέχρι και σήμερα.

Theatre in Palm Hybrid Residency

Αναφορικά με τη δημιουργική διαδικασία και τη διαδικασία πρόβας, υπάρχει μια θαυμάσια διάλεξη που έδωσε ο John Cleese το 1991 – είμαστε τυχεροί που υπάρχει στο YouTube ("John Cleese on Creativity in Management"). Το συνοψίζει τέλεια: «Χρειάζεστε συνέπεια και χρόνο για να επιτρέψετε στη δημιουργικότητα να σας επισκεφθεί». Συνιστώ σε όλους τους μαθητές μου να αφουγκραστούν το περιεχόμενο αυτής της διάλεξης.

Θα είσαι η μέντορας της κυπριακής ομάδας που θα συμμετάσχει στο υβριδικό πρόγραμμα φιλοξενίας του Theatre in Palm, το οποίο πραγματοποιείται αυτόν τον μήνα. Ποιος είναι ο ρόλος ενός/μιας μέντορα σε ένα υβριδικό residency, στο οποίο θα πρέπει να υποστηρίξει και να καθοδηγήσει ανερχόμενους καλλιτέχνες;

Πρέπει να πω ότι αυτή είναι μια συναρπαστική εμπειρία για μένα, μιας και είναι η πρώτη μου συνεργασία σε τέτοιου είδους ευρωπαϊκό πρότζεκτ. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν καλλιτέχνες από δώδεκα χώρες σε ομάδες των τριών χωρών. Φέτος κάθε καλλιτέχνης από την Κύπρο θα δουλέψει πάνω σε μια σύντομη παράσταση σε συνεργασία με συμμετέχοντες από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία.

Κατά τη γνώμη μου, αυτό το residency είναι μια θαυμάσια πλατφόρμα για τους καλλιτέχνες, ώστε να γνωρίσουν νέους ανθρώπους, να μοιραστούν νέες δημιουργικές προσεγγίσεις και να μάθουν όσο το δυνατόν περισσότερα. Κύριος στόχος δεν είναι, φυσικά, να ανταγωνιστούμε και να εντυπωσιάσουμε τους άλλους με την τελική μας παράσταση.

Πιστεύω ότι όλα ξεκινούν με μια ιδέα, με μια ιστορία που βρίσκεται στο μυαλό μας και στην οποία επιστρέφουμε ξανά και ξανά.

Ως μέντορας, θα συνεργαστώ εδώ στην Κύπρο με πέντε συμμετέχοντες από τη Βουλγαρία και πέντε από τη Ρουμανία. Αντίστοιχα, οι Κύπριοι καλλιτέχνες θα συνεργαστούν με τους μέντορές τους από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Την πρώτη εβδομάδα θα εργαστούμε διαδικτυακά, ενώ τη δεύτερη εβδομάδα οι συμμετέχοντες θα ταξιδέψουν εδώ στη Λευκωσία. Εδώ, λοιπόν, θα συνεχίσουμε τη δουλειά μας, ο ένας δίπλα στον άλλο, μέσα στην αίθουσα προβών. Και θα δούμε τι θα προκύψει από αυτή τη διαδικασία. Την τελευταία ημέρα της παραμονής τους και οι δώδεκα χώρες θα συναντηθούν ξανά διαδικτυακά, ενώ κάθε ομάδα θα μοιραστεί την παράστασή της και θα παρακολουθήσει τις άλλες ομάδες να παρουσιάζουν τα έργα τους.

Έχω μερικές ενδιαφέρουσες ιδέες για ασκήσεις και εργασίες, τις οποίες θα ήθελα να εξερευνήσω με την ομάδα μου. Πρώτα απ' όλα, όμως, θα ήθελα να τους κάνω να νιώσουν ευπρόσδεκτοι και να δημιουργήσω ένα κλίμα εμπιστοσύνης, ώστε να μπορούμε να επικοινωνούμε και να λέμε τη γνώμη μας ελεύθερα.

Το έχεις διατυπώσει με ακρίβεια. Πράγματι, ο μέντορας πρέπει να υποστηρίζει και να καθοδηγεί. Ωστόσο υπάρχει πάντα το εξής ζήτημα: Πώς μπορεί ένας μέντορας να υποστηρίζει και να καθοδηγεί μεν, αλλά να μην καπελώνει, να μην επιβάλλει τις επιλογές και τις απόψεις του; Ποια είναι η ιδανική ισορροπία; Η επιθυμία μου είναι να αφήσω τους καλλιτέχνες να ψάξουν και να αποφασίσουν μόνοι τους ως ομάδα ποιο θα είναι το μήνυμά της παράστασής τους. Εγώ απλώς θα τους φροντίζω σε αυτό το ταξίδι.

Ποιες ήταν οι μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετώπισες μέχρι τώρα σε αυτό το πόστο; Και ποιες είναι οι προσδοκίες σου;

Με τέτοιου είδους πρότζεκτ, οι προκλήσεις αφορούν πάντα τη σωστή διαχείριση χρόνου, τον συντονισμό, την επικοινωνία και διάφορα τεχνικά ζητήματα. Επειδή σε αυτά τα πρότζεκτ εμπλέκονται πολλοί άνθρωποι, πρέπει να υπάρχει καλή προετοιμασία και εξίσου καλός σχεδιασμός και προγραμματισμός. Όλοι θυμόμαστε την εποχή της διαδικτυακής επικοινωνίας εν μέσω πανδημίας και πόσο δύσκολο ήταν κάποιες φορές να επικοινωνήσεις και να δημιουργήσεις από απόσταση. Αυτή τη φορά, όμως, δεν είμαστε κλεισμένοι στα διαμερίσματά μας. Το κάνουμε εθελοντικά. Δεν θα σταματήσω, λοιπόν, να υπενθυμίζω στα μέλη της ομάδας μου να το ευχαριστιούνται – ιδανικά, κάθε μέρα. Κι αν οι πανίσχυροι «θεοί» της πληροφορικής και του διαδικτύου είναι μαζί μας, τότε πιστεύω ότι όλα θα πάνε κάτι παραπάνω από καλά.

Theatre in Palm Hybrid Residency

Πώς περνάς στη Λευκωσία; Τι εμπειρίες αποκόμισες έως τώρα από την πόλη όσον αφορά τις πολιτιστικές δραστηριότητες;

Εξαιρετικά. Το ευχαριστιέμαι αφάνταστα! Μαθαίνω σιγά σιγά την ιστορία της πόλης και της Κύπρου και εντυπωσιάζομαι – είμαι Ουκρανή, και αυτό έχει αντίκτυπο σε μένα. Αυτό που ακούω συχνά είναι ότι είμαι πολύ τυχερή, καθώς ήρθα την καταλληλότερη εποχή.

Το πρώτο μου Σαββατοκύριακο στη Λευκωσία είχα την ευκαιρία να δω δύο θεατρικές παραστάσεις. Πολλά ενδιαφέροντα πράγματα συμβαίνουν εδώ. Πέρασα από το Buffer Fringe Festival, το Nicosia Open Up, το φεστιβάλ WIP, και ανυπομονώ να επισκεφθώ στην Μπιενάλε Λάρνακας. Βρέθηκα και σε δύο πρεμιέρες του ΘΟΚ. Συναρπαστική εμπειρία! Έχω μείνει καταγοητευμένη από το κτίριο και τις δύο σκηνές του. Κάτι άλλο: Τα μουσεία εδώ είναι υπέροχα! Ερωτεύτηκα τη Λεβέντειο Πινακοθήκη – πρέπει την επισκεφτώ μερικές φορές ακόμα, αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Αυτή την Παρασκευή θα ακούσω τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, η οποία θα παίξει δύο έργα Κύπριων συνθετών. Συμβαίνουν πολλά σε αυτή την πόλη! Επίσης, μου αρέσει πολύ να περπατάω. Κάθε μέρα βγαίνω και κάνω τη βόλτα μου σε διάφορα σημεία της πόλης, παρατηρώ τους δρόμους, τα κτίρια και την ποικιλόμορφη αρχιτεκτονική, τα μαγαζιά και τα καφέ, τις εκκλησίες. Το έχω ανάγκη.

Η πόλη είναι μια ζωντανή σκηνογραφία, κυριολεκτικά, και εγώ, ως φιλοξενούμενή της, έχω την ευκαιρία να τη «διαβάζω» και να ανακαλύπτω κάθε μέρα και κάτι καινούργιο, κάτι που με εκπλήσσει. Ευγνώμων για πάντα λοιπόν!

** Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στα αγγλικά με την Κυριακή Αργυρού.*

Μετάφραση: Κυριακή Αργυρού

Μαθαίνω σιγά σιγά την ιστορία της πόλης και της Κύπρου και εντυπωσιάζομαι – είμαι Ουκρανή, και αυτό έχει αντίκτυπο σε μένα. Αυτό που ακούω συχνά είναι ότι είμαι πολύ τυχερή, καθώς ήρθα την καταλληλότερη εποχή.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΘΟΚ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ -
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
2024

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Καθαροί πια της Σάρα Κέιν

από 19 Ιανουαρίου 2024

Σε έναν περικλειστο χώρο, έξι πρόσωπα υποβάλλονται σε ακραίες δοκιμασίες υπό το σαδιστικό βλέμμα ενός γιατρού. Σχέσεις εξουσίας και υποταγής που ανοίγουν πληγές και τσακίζουν σώματα και ψυχές. Ένα τραυματικό περιβάλλον όπου η οποιαδήποτε απόπειρα ερωτικής εκδήλωσης είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Κραυγές αγάπης σε απόλυτο αδιέξοδο, που καλύπτονται από φόβους και παραμορφωμένα συναισθήματα.

Το *Καθαροί πια* γράφτηκε το 1998 και είναι το τρίτο στη σειρά από τα πέντε αποκαλυπτικά θεατρικά έργα της Σάρα Κέιν, μίας από τις πιο αμφιλεγόμενες προσωπικότητες της σύγχρονης βρετανικής δραματουργίας. Ένα μοναδικό παράδειγμα φραστικής σκληρότητας, εικονοκλαστικής δράσης και πολιτικού στοχασμού, που καταδεικνύει με καταγγελτική ορμή τους μηχανισμούς καταπίεσης και ελέγχου που διαθέτουν οι κοινωνικοί θεσμοί και οι φορείς εξουσίας, οι οποίοι προσπαθούν να υπονομεύσουν και, εντέλει, να εξαλείψουν κάθε δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης.

Σκηνοθετεί ο Ευριπίδης Δίκαιος, ο οποίος, πλαισιωμένος από μια έμπειρη ομάδα ηθοποιών, αναμετρείται με το ωμό και βίαιο σύμπαν της Κέιν, αναλαμβάνοντας την ιδιαίτερη πρόκληση να αναπαραστήσει το μη αναπαραστάσιμο.

Μετάφραση: Τζένη Μαστοράκη
Σκηνοθεσία: Ευριπίδης Δίκαιος
Σκηνικά-Κοστούμια: Γιώργος Γιάννου
Μουσική-Σχεδιασμός ήχου: Γιάννης Χριστοφίδης
Κίνηση: Έλενα Αντωνίου
Βοηθός Σκηνοθέτη: Μιχάλης Κολοκοτρώνης
Σχεδιασμός-Κατασκευή μηχανικών εφέ:
Χριστόδουλος Μαρτάς

Παίζουν: Δημήτρης Αντωνίου, Πέτρος Γιωρκάτζης,
Άντρια Ζένιου, Νεκτάριος Θεοδώρου, Έλενα Καλλινίκου,
Αντρέας Κούτσουμπας, Λοΐζος Παπαγεωργίου

Η παράσταση είναι αυστηρά ακατάλληλη για ανήλικους θεατές. Περιέχει σκληρή γλώσσα, σκηνές βίας και γυμνό.

Φωτογραφίες: ©Παύλος Βρυωνίδης

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν του Μπέρτολτ Μπρεχτ

από 16 Φεβρουαρίου 2024

Το εμβληματικό έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*, αυτή η «θεατρική παραβολή», κατά τον συγγραφέα της, γραμμένη στο διάστημα της εξορίας του (1939-1940), ξαναβρίσκει σήμερα μια αναγκαιότητα και μια επικαιρότητα πιο απαραίτητες από ποτέ. Πώς συνδυάζει κανείς την καλοσύνη με τη σκληρότητα της πραγματικότητας, την ψυχική γαλήνη με την κοινωνική και ηθική κατάπτωση, και πώς μπορεί, σε τελική ανάλυση, να ζήσει μέσα σε μια κοινωνία που δεν θα του επιβάλλει να φοράει μάσκες;

Σε μια απομακρυσμένη επαρχία της Κίνας, στο Σετσουάν, η Σεν Τε αναμετρείται με αυτές τις αντιφάσεις της ύπαρξής μας στην προσπάθειά της να επιβιώσει. Οι θεοί ταξιδεύουν στο Σετσουάν αναζητώντας καλές και γενναιοδωρες ψυχές. Εντοπίζουν μόνο την καλόκαρδη πόρνη Σεν Τε, η οποία είναι η μόνη που δέχεται να τους φιλοξενήσει. Για να την ευχαριστήσουν, της προσφέρουν χρήματα. Έχουν όμως έναν όρο: να συνεχίσει να υπηρετεί το καλό. Η Σεν Τε καταφέρνει να αγοράσει ένα μικρό καπνοπωλείο, το οποίο πολύ γρήγορα κατακλύζεται από δεκάδες συμπολίτες της και τα υπερβολικά αιτήματά τους. Της ζητούν όλο και περισσότερα. Τόσο πολλά, μάλιστα, που αναγκάζεται, προκειμένου να κρατήσει το μαγαζί της όρθιο, να επινοήσει ένα άλλο πρόσωπο. Πλάθει, λοιπόν, το αντίθετό της και μεταμορφώνεται στον «ξάδερφό» της, τον στυγνό επιχειρηματία Σούι Τα. Όμως πόσο θα αντέξει αυτόν τον δικασμό;

Ο σκηνοθέτης Κώστας Σιλβέστρος υπόσχεται να παρουσιάσει μια παράσταση εμπνευσμένη από το μπρεχτικό ιδεώδες. Επιθυμεί να αφηγηθεί μια ιστορία με απήχηση στον σημερινό κόσμο, μέσα από την ενέργεια και τον παλμό ενός πολυφωνικού συνόλου ηθοποιών.

Μετάφραση: Άννη Κολτσιδοπούλου
Σκηνοθεσία: Κώστας Σιλβέστρος
Σκηνικά: Μαρίζα Παρτζίλη
Κοστούμια: Κωνσταντίνα Ανδρέου
Μουσική: Θοδωρής Οικονόμου
Κίνηση-Χορογραφία: Παναγιώτης Τοφή
Επιμέλεια στίχων: Σταύρος Σταύρου
Μουσική διδασκαλία: Κωνσταντίνος Ανδρονίκου

Παίζουν: Μαρίνα Αργυρίδου, Γιώργος Αναγιωτός,
Γιώργος Ευαγόρου, Άνθη Κάσινου, Αντώνης Κατσαρής,
Σάββας Μενοίκου, Γιάννης Μπισμπικόπουλος,
Ονησίφορος Ονησιφόρου, Σπύρος Σταυρινίδης,
Πέννυ Φοινίρη, Μαρίλια Χαριδήμου,
Γιολάντα Χριστοδούλου, Βαρβάρα Χριστοφή

Μάσκα

ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΛΙΤΣΑ *FAT* της Ζωής Αποστολίδου στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος Young Europe IV του ETC

Φεβρουάριος 2024

Ο Φρίζος πιέζεται από το σχολείο και το σπίτι για το θέμα του βάρους του. Συχνά προτιμά να κρύβεται πίσω από μια οθόνη για να κάνει φίλους. Επίσης, δεν αντέχει τα αδιάκοπα σχόλια και τις συνεχείς προσπάθειες της μητέρας του να τον πείσει να χάσει κιλά. Κάποτε αποφεύγει να βγαίνει ή να κάνει πράγματα, επειδή φοβάται την αντίδραση των άλλων. Ο ίδιος αισθάνεται καλά με τον εαυτό του και είναι καλά στην υγεία του, αλλά αυτό δεν φαίνεται να έχει και πολλή σημασία για τον περίγυρό του. Όλοι τους βλέπουν απλώς έναν χοντρό άνθρωπο, μέσα από τις δικές τους ανυπόστατες προκαταλήψεις – είναι χοντρός και άρα σίγουρα τεμπέλης, με κακή υγεία, ανοργάνωτος κ.ά. Πού θα οδηγήσει όλο αυτό;

Σκηνοθεσία: Έλενα Σωκράτους
* Συντελεστές σε εξέλιξη

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

Παράλληλες Δράσεις Δράσεις 2023-2024: «Νέ@ σε έρημο νησί»

2 & 3 Δεκεμβρίου 2023

Εργαστήριο για θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς: «Το εφαρμοσμένο θέατρο στην εκπαίδευση I» με τον Peter Hussey*

Ένα διήμερο εργαστήριο που απευθύνεται σε θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς που δουλεύουν με εφήβους. Μέσα από τις αρχές και τις τεχνικές του θεάτρου στην εκπαίδευση και του εφαρμοσμένου θεάτρου, οι συμμετέχοντες/-ουσες θα διερευνήσουν σύγχρονες θεατρικές πρακτικές ενδυνάμωσης και ομαδοσυνεργατικής εκπαίδευσης με έμφαση στη μάθηση μέσα από τη δράση και την κοινωνική ενεργοποίηση των νέων ανθρώπων. Στόχος είναι να προχωρήσουν σε μια εντατική πρακτική εφαρμογή των διδασκόμενων μεθοδολογιών, ώστε να μπορέσουν να τις εφαρμόσουν σε ομάδες νέων ανθρώπων, εφήβων ή παιδιών.

Ημέρες και ώρες εργαστηρίου:
Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Δωρεάν Συμμετοχή

* Καλλιτεχνικός διευθυντής του Crooked House Theatre Company Ireland, συγγραφέας, σκηνοθέτης και θεατρικός εμπνευστής. Από το 1989 συνεργάζεται με το Εθνικό Πανεπιστήμιο της Ιρλανδίας – Maynooth.

3 & 4 Ιανουαρίου 2024

Εργαστήριο μουσικής: «Μελοποιώντας ένα κείμενο»

Με κύριο εργαλείο την εξερεύνηση και το παιχνίδι, το εργαστήριο ερευνά τρόπους και τεχνικές παρουσίασης ενός κειμένου ή ενός ποιήματος με τη χρήση μουσικής και λόγου μέσα από ατομικούς και ομαδικούς αυτοσχεδιασμούς. Πρωταρχικός στόχος είναι η χαρά μέσα από την όλη διαδικασία και η γνωριμία με σύγχρονες και παλιές τεχνικές που συνδυάζουν τη χρήση της φωνής με αυτοσχεδία αλλά και ιδιαίτερα μουσικά όργανα (theremin, samplers, space drum, loop station κ.ά.). Το εργαστήριο προτείνει τη συνύπαρξη των διδασκόμενων μέσα σε ένα περιβάλλον αποδοχής, χωρίς κριτική.

Εμπνευστής: **Δημήτρης Σπύρου** (Acapella solo loop)

Ημέρες και ώρες εργαστηρίου:
Τετάρτη & Πέμπτη 16:00-19:00

Δωρεάν Συμμετοχή

27 & 28 Ιανουαρίου 2024

Εργαστήριο για θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς: «Το εφαρμοσμένο θέατρο στην εκπαίδευση II» με τη Σοφία Βγενοπούλου*

Ένα διήμερο εργαστήριο που απευθύνεται σε θεατροπαιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς που δουλεύουν με εφήβους. Μέσα από τις αρχές και τις τεχνικές του θεάτρου στην εκπαίδευση και του εφαρμοσμένου θεάτρου, οι συμμετέχοντες/-ουσες θα διερευνήσουν σύγχρονες θεατρικές πρακτικές ενδυνάμωσης και ομαδοσυνεργατικής εκπαίδευσης με έμφαση στη μάθηση μέσα από τη δράση και την κοινωνική ενεργοποίηση των νέων ανθρώπων. Στόχος είναι να προχωρήσουν σε μια εντατική πρακτική εφαρμογή των διδασκόμενων μεθοδολογιών, ώστε να μπορέσουν να τις εφαρμόσουν σε ομάδες νέων ανθρώπων, εφήβων ή παιδιών.

Ημέρες και ώρες εργαστηρίου:
Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Δωρεάν Συμμετοχή

* Σκηνοθέτρια και παιδοψυχίατρος, υπεύθυνη του Μικρού Εθνικού, των θεατρικών εργαστηρίων και των κοινωνικών προγραμμάτων του Εθνικού Θεάτρου.

2, 3 & 4 Φεβρουαρίου 2024

Εργαστήριο θεατρικής κίνησης: «Το σώμα στον χώρο, στον χρόνο, στο εδώ και τώρα»

Η ιστορία που έχει να αφηγηθεί το κάθε σώμα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια ιστορία ενδυνάμωσης και εξερεύνησης ορίων. Μια διαδικασία που, ενώ ξεκινά ως ατομική και μοναδική, καταλήγει σε μια συλλογική προσπάθεια επικοινωνίας και αποδοχής. Μέσα από τον κοινό χώρο και χρόνο, η ατομική σωματική αφήγηση και το κάθε προσωπικό βίωμα θα είναι ενεργά υλικά για τη δημιουργία ενός συλλογικού τοπίου.

Εμπνευστήρια: **Έλενα Αντωνίου**

Ημέρες και ώρες εργαστηρίου:
Παρασκευή 16:00-19:00
Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Δωρεάν Συμμετοχή

* Τα εργαστήρια διεξάγονται στο Θέατρο Αποθήκες ΘΟΚ.
Για πληροφορίες/δηλώσεις συμμετοχής απευθυνθείτε στο dramaturg@thoc.org.cy ή στο τηλέφωνο 22864361.

Τα νέα του ΘΟΚ

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου και το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας, σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Κυπριακής Δημοκρατίας και το Σπίτι της Κύπρου, παρουσιάζουν την εικαστική εγκατάσταση με την οποία η Κύπρος απέσπασε το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην Παγκόσμια Έκθεση Σχεδιασμού Παραστασιακών Τεχνών και Χώρου – Κουαντριενάλε Πράγας 2023.

SPECTATORS IN A GHOST CITY

Θεατές σε πόλη-φάντασμα

Ένα έργο που παρουσιάζει την ευθύνη και την ελπίδα που μπορεί να βρεθεί σε χώρους τραύματος μέσα από την τέχνη.

Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 2023, 7:30 μ.μ.
Εθνικό Θέατρο, Κτήριο Τσίλλερ, Αίθουσα Εκδηλώσεων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ παρουσιάσεων

Χαιρετισμοί

Αντιγόνη Παπαφιλίππου, Πρόεδρος Δ.Σ. Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου
Γιάννης Μόσχος, Καλλιτεχνικός Διευθυντής Εθνικού Θεάτρου
Σταύρος Αυγουστίδης, Πρόεδρος Κυπριακής Δημοκρατίας

Ομιλία

Μαρίνα Μαλένη, Επιμελήτρια Εθνικής Συμμετοχής της Κύπρου στην Κουαντριενάλε Πράγας 2023

Το βραβευμένο εικαστικό έργο θα εκτίθεται στο φουαζέ της Νέας Σκηνής «Νίκος Κούρκουλος» από τις 29 Νοεμβρίου έως τις 17 Δεκεμβρίου 2023.

Η παρουσίαση-έκθεση τελεί υπό την αιγίδα της Υφυπουργού Πολιτισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας, Δρος Βασιλικής Κασσιανίδου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντιγόνη Παπαφιλίππου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Φλωρεντία Σάββα

ΜΕΛΗ

Ξενάκης Κυριακίδης
Γιώργος Λοϊζου
Έλενα Μεγαλέμου-Τριανταφυλλιά
Χριστίνα Μυλωνά-Παρπαρίνου
Ευανθία Σάββα
Θεοδώρα Σάββα
Χρυσαιμίλη Ψηλογένη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σάββας Κυριακίδης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ, ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Λογιστής
Σάββας Χαραλάμπος
Ροδούλα Φιλίππου
Φωτεινή Κουρσάρη
Αθηνά Χατζηιωακείμ
Άντρη Χατζηπαπααναγιώτου

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρίνα Μαλένη
Νίκη Μουρουζή

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ/ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρία Ευσταθίου
Άνδρη Διαμαντίδου

ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μάγδα Μακάρ

ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ

Κυριακή Αργυρού

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Σταφυλάρη-Κυριάκου
Χρύσω Αλεξάνδρου
Ιδιαιτέρα Διευθυντή
Ειρήνη Αναστασίου

ΤΑΜΕΙΟ

Γεωργία Κωνσταντίνου
Κωνσταντίνα Σάββα

ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Φώτης Μύθιλλος
Μαρία Σαράντη

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Πέτρος Κουλέρμος
Ελένη Ζαφείρη

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Έλενα Ανδρέου-Σεβαστίδου
Χριστίνα Φιλίππου
Ηλιάννα Φλωρίδου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τεχνικός Προϊστάμενος/Συντονιστής
Χάρης Καυκαριδής

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Υπεύθυνος Εργαστηρίου
Κατασκευής Σκηνικών
Ιωάννης Χριστοδούλου
Ανώτερος Τεχνικός
Πέτρος Λουκά
Μηχανικοί Σκηνής
Μάριος Καραγωγέας
Λύσανδρος Λυσάνδρου
Δώρος Τσολάκης
Χριστάκης Παναγή
Μιχάλης Σταύρου
Μενέλαος Μενελάου
Αντρέας Αντρέου

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ

Διευθυντής Σκηνής
Αχιλλέας Αχιλλέως
Βοηθός Διευθυντής Σκηνής
Κυριάκος Σάββα

Βοηθοί Σκηνής/Υπεύθυνοι

Δοκιμής και Παράστασης
Μαρία Χαραλάμπος
Κώστας Μενόικου
Χάρης Ιωάννου

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Ανώτερος Φωτιστής
Γεώργιος Κουκουμάς
Σταύρος Ευλαμπίου
Σταύρος Τάρταρης

ΤΜΗΜΑ ΗΧΟΥ

Γιώργος Χριστοφή
Στράτος Σταμάτης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Σπύρος Ιωαννίδης

ΑΜΠΙΓΕΣ

Μαρία Ορφανίδου-Χαραλάμπος

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Κωνσταντία Γερολεμίδου
Παναγιώτα Λαζάρου
Θεοδώρα Μαλέκου Στυλιανού

ΘΥΡΩΡΟΙ/ΤΑΞΙΘΕΣΙΑ

Υπεύθυνη Υποδοχής Κοινού/
Θεατρικών Χώρων ΘΟΚ
Φαίη Αρότη
Στέλλα Ανδρέου-Χριστοδούλου
Παναγιώτα Αντωνίου
Ρίτα Αχιλλέως
Δόνα Εγγλεζάκη
Ευαγγελία Εγγλεζάκη
Νατάσα Ζήσιμου
Αργυρή Ηλία
Μαρία Ιωάννου
Χριστίνα Κάσια
Τάνια Μαντοβάνη
Ραφαέλλα Νεοφύτου
Γκλόρια Παναγίδου
Μαρία Τρικούππη
Άντρη Σκουφαρίδου
Κατερίνα Φαρμακίδου
Ιωάννα Χαραλάμπος
Ραφαήλια Χατζηηλέρα

Γενικές Πληροφορίες

ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ

Κεντρική Σκηνή
Νέα Σκηνή
Σκηνή 018
Ταμείο

Γρηγόρη Αυξεντίου 9
1096 Λευκωσία

Γραφεία:
22864300

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Κάμπου 29
2030 Στρόβολος, Λευκωσία

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΘΟΚ

€12 / €6*

* Μειωμένο εισιτήριο ισχύει για: τη Σκηνή 018 (παιδιά και γονείς), ανέργους, συνταξιούχους, πολύτεκνους με την επίδειξη του αντίστοιχου αποδεικτικού εγγράφου, άτομα κάτω των 25 ετών με την επίδειξη πολιτικής ταυτότητας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΘΟΚ

€50 1 άτομο
€75 2 άτομα

Ισχύουν για όλες τις παραγωγές του ΘΟΚ πλην της Σκηνής 018.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Ταμείο Θεάτρου ΘΟΚ, τηλ. 77772717
(Τρίτη-Σάββατο 10:00-13:30 & 16:00-18:00),
και ηλεκτρονικά στη σελίδα www.thoc.org.cy

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Food for ΘΟΚ

Δώστε μας feedback!

Στείλτε μας προσωπικό μήνυμα (μέχρι 100 λέξεις) στο Facebook ή στο Instagram και μοιραστείτε μαζί μας τις εντυπώσεις που σας άφησε κάποια παραγωγή ή κάποια άλλη δράση/εκδήλωση του ΘΟΚ.

